

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, RUJAN 2015. ■ GODIŠTE IX. ■ BROJ 55 ■ ISSN 1846-4076

DOGAĐAJNICA

Proslavljen sv. Lovro,
zaštitnik Požeške
biskupije i Caritasa

Šezdeseta obljetnica
štovanja Gospe od Suza
u Pleternici

Hodočašće u Voćin na
blagdan Gospe Voćinske

Obitelji s brojnom
djecom na Veliku Gospu
hodočastile u Voćin

Velika Gospa u Kloštru

Biskupijsko hodočašće
u Voćin na Malu Gospu

Slavonski episkop
Jovan posjetio biskupa
Škvorčevića

Spomen 20. obljetnice
progona banjalučkih
Hrvata u Davoru

Otvorena nova zgrada
Odgajno-obrazovnog
centra Požeške biskupije

ŽIVOT MLADIH

XII. karmelijada
održana u Požegi

Ljetni susret bogoslova
u Velikoj

Zaziv Duha Svetoga u
katoličkim školama

OSAMNAESTA OBLJETNICA USPOSTAVE POŽEŠKE BISKUPIJE

Prigoda je to u kojoj se želimo ponajprije podsjetiti što je po vjeri Katoličke Crkve naša požeška mjesna Crkva kojoj pripadamo, obnoviti se u svijesti otajstvene stvarnosti Tijela Kristova kojeg smo u njoj dionici, sjediniti se u molitvi za sve njezine članove – biskupa, svećenike, redovnike i redovnice, vjeroučitelje i sve druge kojima je povjerena posebna služba kao i za sve njezine pripadnike.

Iz Pisma biskupa Antuna prigodom Biskupijskog dana (str. 2)

OSAMNAESTA OBLJETNICA USPOSTAVE POŽEŠKE BISKUPIJE

Program Biskupijskog dana i središnje proslave Godine sv. Terezije Avilske

Prigodom 18. obljetnice uspostave Požeške biskupije u subotu, 26. rujna 2015. održava se u Požegi Biskupijski dan i središnja proslava Godine sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale o 500. obljetnici njezina rođenja. Biskup Antun Škvorčević uputio je svim župama Pismo u kojem je naznačio sadržaj slavlja i program Biskupijskog dana.

Poštovana i draga braćo svećenici!

U nedjelju, 27. rujna 2015. navršava se 18 godina od uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina biskupa. Prigoda je to u kojoj se želimo ponajprije podsjetiti što je po vjeri Katoličke Crkve naša požeška mjesna Crkva kojoj pripadamo, obnoviti se u svijesti otajstvene stvarnosti Tijela Kristova kojeg smo u njoj dionici, sjediniti se u molitvi za sve njezine članove – biskupa, svećenike, redovnike i redovnice, vjeroučitelje i sve druge kojima je povjerena posebna služba kao i za sve njezine pripadnike. To će biti nakana našega Biskupijskog dana i središnje proslave Godine sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale u subotu, 26. rujna ove godine, na kojoj će sudjelovati, kako je određeno, svi oni koji u našim župama vrše određeno poslanje, među kojima i novoizabrani članovi župnih ekonomskih vijeća.

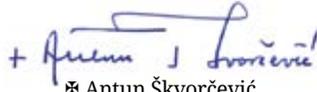
Na sam dan 18. obljetnice, u nedjelju 27. rujna slavi se u svim našim župama blagdan *Obljetnice posvete Katedrale* te će euharistijska slavlja biti po obrascu toga blagdana. Svećenici će na svim svetim misama progovoriti o značenju uspostave naše Biskupije i Katedrale kao središnje biskupijske crkve, znaka jedinstva mjesne Crkve na čelu s biskupom, članom zbora apostolskih nasljednika. Valja u *Molitvu vjernih* uključiti nakanu da Bog pomogne svim njezinim vjernicima da

predvođeni biskupom rastu u zajedništvu vjere, nade i ljubavi te da podari uspjeh njezinim evangelizacijskim nastojanjima, na kraju svete pričesti *otpjevati himan* „Tebe Boga hvalimo“ a nakon popričesne *dodati molitvu za Požešku biskupiju*, koja se nalazi na priloženoj slici. U požeškoj Katedrali navedene nedjelje središnje euharistijsko slavlje u 18,30 slavit će dijecezanski biskup a na njemu će sudjelovati svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova i gradskih župa, koji će pozvati i vjernike da im se pridruže.

Program Biskupijskog dana i molitveni spomen 18. godišnjice uspostave Požeške biskupije svećenici će u svim župama *najaviti vjernicima* na svakoj svetoj misi u *nedjelju, idućega 20. rujna*.

Radujući se susretu s predstavnicima svih naših župa na Biskupijskom danu u Požegi i biskupijskom molitvenom zajedništvu u nedjelju, 27. rujna o. g., sve srdačno u Gospodinu pozdravljam.

Požega, 14. rujna 2015.

✠ Antun Škvorčević
požeški biskup

Molitva za Požešku biskupiju

Svemogući Bože! Zahvaljujemo ti na neprocjenjivom daru pripadnosti zajedništvu jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve u svojoj Požeškoj biskupiji.

Molimo te, pomози nam da u sinovskoj odanosti prema Svetom Ocu, čvrsto povezani u vjeri, nadi i ljubavi sa svojim biskupom i svećenicima, redovnicima i redovnicama poput blaženoga Alojzija Stepinca životom svjedočimo Isusa Krista kao jedinog Spasitelja čovjeka.

Budi nam potpora u nastojanju oko izgradnje civilizacije ljubavi. Daj da u bolesnicima i starcima, prognanicima i siromašnima prepoznamo Isusovo lice. Neka nam oni, kao sv. Lovri, budu najdraže blago.

Sadašnjost i budućnost svoje Biskupije povjeravamo Mariji, tvojoj najvjernijoj službenici. Neka ona majčinski prati i upravlja naše korake na putu vjernosti tvome Sinu Isusu Kristu. Koji živi i kraljuje danas i uvijek. Amen.

PROSLAVLJEN SV. LOVRO, ZAŠTITNIK POŽEŠKE BISKUPIJE I CARITASA

Budite Kristovi svjedoci poput sv. Lovre

Piše: Robert Kupčak • Snimio: Hrvoje Kusik

Na blagdan sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritas, 10. kolovoza, u dvorištu Biskupskog doma pored crkve toga sveca održano je svečano misno slavlje koje je predvodio kotorski biskup Ilija Janjić u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, članovima Stolnog kaptola te pedesetak svećenika.

Zahvala Caritasu

Na početku slavlja požeški biskup Antun uputio je pozdrav svima okupljenima koji su stigli na slavlje unatoč ljetnim vrućinama da bi iskazali poštovanje i odanost sv. Lovri te molili za zajedničko dobro, napose za Požešku biskupiju i njezin Caritas. Pozvao je sve nazočne: „U ovome svome pobožnom činu sjedinimo se sa svima onima koji ovih dana strepe nad sudbinom Tomislava Salopeka, otetog u Egiptu, i povjericima

ga Božjoj zaštiti“. Izraze dobrodošlice uputio je zatim kotorskom biskupu Iliji Janjiću istaknuvši kako dolazi iz jadranskog zaljeva hrvatskih svetaca i blaženika te kako danas prvi puta nastupa kao predvoditelj svetoga slavlja u čast nebeskom zaštitniku ove Biskupije.

Pozdravio je nazočne svećenike na čelu s generalnim vikarom Josipom Devčićem i prepoštom Stolnog kaptola Ivicom Žuljevićem, napose mladomisnike koji ovih dana preuzimaju svoje prve službe, redovnike i redovnice, bogoslove i svećeničke aspirante. Uz čestitku koju je uputio volente-

rima Caritas Požeške biskupije na čelu s ravnateljem Goranom Lukićem, biskup je kazao: „Prigodom svetkovine njihova Zaštitnika danas zaslužuju našu posebnu zahvalnost za ustrajnost u nastojanju oko pronalazjenja mogućnosti da u suradnji sa župnim Caritasima pomognu nevoljnima, napose za sve što su učinili poplavljenima u našoj Biskupiji tijekom prošle i ove godine, za potporu koju pružaju obiteljima s brojnim djecom, za svakodnevno osiguravanje mlijeka i kruha određenom broju osiromašenih požeških građana kao i za svakodnevnu prehranu više desetaka siromašnih i nemoćnih ljudi iz naše Središnje biskupijske kuhinje.“ Biskup je s jednakom radošću pozdravio učenike i studente koji su minule školske godine primali stipendije od Požeške biskupije za svoje školovanje zahvalivši pritom svima onima koji su svojim darom omogućili da im biskupijska Zaklada za siromašne učenike i studente može pružiti potrebnu pomoć. Pozdrav pošovanja uputio je i predstavnicima Požeško-slavonske županije i Grada Požege sa zahvalnošću za sudjelovanje na ovom slavlju. Svi nazočni odgovorili su na biskupov pozdrav pjevanjem himne u čast sv. Lovri i tako započeli sveto slavlje.

Biskup je Janjić u svojoj uvodnoj riječi zahvalio domaćem biskupu Antunu za poziv da posjeti Požegu i mladu biskupiju.

Nužnost obnove

U homiliji je istaknuo radost u Kristu koju ne može dati svijet, nego samo Bog. Zatim je usporedio živote dvaju svetaca: zaštitnika Kotorske biskupije, sv. Tripuna i zaštitnika Požeške biskupije, sv. Lovru, tumačeći da su živjeli u 3. stoljeću te da su, pod vladavinom okrutnih rimskih careva Decija i Valerija, obojica podnijeli mučeništvo za Krista. Nastavio je kako su obojica dobro poznavali Kristove riječi – da se ne treba bojati onoga koji može ubiti tijelo, ali ne i dušu, nego da se radije treba bojati onoga koji i dušu i tijelo može pogubiti u paklu – te su svojim svjedočanstvom pokazali kako je njihova vjernička mladost nadvisila „rimski poganluk“. Potaknut time, biskup je kazao okupljenima da budu Kristovi svjedoci poput ove dvojice mučenika jer to itekako

traži današnje vrijeme u kojemu su se, za razliku od rimskog vremena, promijenile samo metode mučenja. Istaknuo je kako je u tome svjedočenju potrebna obnova i to na prvome mjestu obnova samoga sebe, a onda i obnova obitelji s ciljem da se svi vratimo iskonskom Božjem naumu.

Pri svršetku svete mise svi nazočni uputili su Bogu molitvu za Požešku biskupiju. Potom je biskup Škvorčević zahvalio biskupu Janjiću za upućenu poticajnu riječ, a svima ostalima za sudjelovanje na slavlju na dan zaštitnika Požeške biskupije.

Blaženije je davati nego primati

Nakon euharistijskog slavlja uslijedio je program u Dvorani sv. Terezije Avilske na kojem već tradicionalno sudjeluju volonteri župnih Caritasa i oni koji su protekle školske godine primali stipendiju biskupije. Ravnatelj biskupijskog Caritasa, Goran Lukić, pozdravio je biskupe te sve nazočne izražavajući zadovoljstvo zbog ponovnog susreta volontera i stipendista. Istaknuo je da je to prigoda u kojoj je prikladno predstaviti što je biskupijski Caritas tijekom protekle godine nastojao ostvarivati te zahvaliti svima koji su mu u tom pomagali.

Potom je biskup Škvorčević u kratkom obraćanju prisutnima kazao da želi posvjedočiti jednu radost i jednu tugu. Istaknuo je svoju radost zbog onih koji nastoje pomagati ljudima u nevolji, napose zbog plemenitosti velikog broja volontera, zahvalivši im za to djelo i uvjeravajući ih da bi bez njihova djelovanja Požeška biskupija bila duhovno siromašnija. Tugu je izrazio zbog onih koji su, napose prigodom Caritasova pomaganja nakon prošlogodišnjih poplava, očitovali sebičnost, a nerijetko i pohlepu. Ustvrdio je kako nije lako pomagati, ali da je to potrebno činiti u skladu s Isusovom riječju „blaženije je davati nego primati“ a ljude u nevolji poučavati vrijednosti i značenju ljudske blizine i dobrote te ih liječiti od isključive navezanosti na materijalna dobra.

Caritasove akcije

Matej Siluković, Stjepan Guzanović i Damjan Galojlić iz stražemanske župe pod vodstvom stalnog đakona Zdravka Tidla

scenski su prikazali život sv. Lovre. Tajnik Caritasa Miroslav Peroutka potom je predstavio Caritasove akcije prošle godine, među kojima je nabava školskih knjiga djeci siromašnih obitelji, drva za ogrjev, stipendije, potpora za proljetnu sjetvu, obroci Caritasove kuhinje te drugi oblici pomoći. Posebno se osvrnuo na akciju pomoći nesrećenicima u poplavama na pleterničkom području. Novouređenu web-stranicu Caritas biskupije predstavio je autor Nikola Veić, a potom ju je biskup Škvorčević otvorio. Kako je svetkovinom sv. Lovre službeno otvoren i natječaj za nove stipendije u školskoj godini 2015./2016., Ivan Popić podsjetio je na uvjete i kriterije za dodjelu stipendija. Po završetku zajedničkog programa održan je susret s učenicima i studentima koji su prošle godine primali stipendiju biskupije i koji su ujedno dali izvještaj o svojim školskim uspjesima. Glazbeni dio programa osmislili su mladi požeških župa pod vodstvom Marija Večerića, a sav program vodila je novinarka Višnja Mikić.

U predvečerje blagdana sv. Lovre održana je svečana služba Večernjih hvala koju je predvodio biskup Antun Škvorčević te noćno bdijenje pred Presvetim na kojemu su sudjelovali Caritasovi volonteri i brojni mladi.

Scenski prikaz života sv. Lovre:

Matej Siluković, Stjepan Guzanović i Damjan Galojlić

MNOŠTVO HODOČASNIKA NA 60. OBLJETNICI ŠTOVANJA GOSPE OD SUZA U PLETERNICI

Isus Krist po Mariji svjedoči u Pleternici vjernost

Na blagdan Gospe od Suza, 31. kolovoza, nekoliko desetaka tisuća vjernika iz Požeške biskupije i šire hodočastilo je zajedno sa svojim svećenicima u njezino svetište u Pleternici. Svečano i središnje blagdansko euharistijsko slavlje na otvorenom prostoru uz crkvu predvodio je, u zajedništvu sa svećenicima, požeški biskup Antun Škvorčević.

Piše: Krunoslav Juraković • Snimio: D. Mirković

Na početku slavlja biskup Škvorčević uputio je u nekoliko poklika hodočasnicički pozdrav Isusovoj Majci na koji su nazočni odgovarali pjevanim usklikom „Blažena ti što povjerova“. Zatim je pozdravio hodočasnike podsjetivši ih kako se ove godine navršava 60. obljetnica šovanja Gospe od Suza u Pleternici te 10. obljetnica kako je Pleternica proglašena biskupijskim Svetištem. Čestitao je svim hodočasnicičima blagdan Gospe od Suza i spomenute obljetnice te istaknuo kako vjeruje da je svaki od hodočasnika došao na ovo sveto mjesto nutarnjom jasnoćom srca koje vjeruje Bogu i s Marijom se želi učvrstiti u toj vjernosti te pozvao prisutne da mole s Isusovom Majkom da Isus Krist uđe u njihova srca te da po njima naše obitelji i domovina ne budu izgubljeni. Uputio je biskup zatim i pozdrav svim svećenicima zahvalivši fra Joži Grbešu za njegovih osam dana priprave naroda Božjeg za Gospin blagdan. Poseban pozdrav uputio je obiteljima s brojnog djetom i mladima, bolesnima i starima. Među brojnim su mnoštvom bili prisutni i župani, gradonačelnici, saborski zastupnici na čelu s potpredsjednikom Hrvatskog sabora, Tomislavom Čuljkom.

O hrvatskim suzama i nevoljama

U homiliji biskup je, potaknut prvim čitanjem iz knjige proroka Jeremije o Raheli koja oplakuje svoje sinove, zapitao: „Kakve su to Raheline suze?“ te nastavio: „Babilonac poželio zaposjesti Izraelovu zemlju i odvesti u babilonsko sužanjstvo te ostade pusta zemlja židovska, a u zemlji babilonskoj bezimni narod postao sluga ne zna se pravo ni čega. Rahela plače za sinovima koji odoše u sužanjstvo i utješiti se ne može, ali Bog je suosjećajan. Upravo to me hrabri da večeras s prorokom, odnosno Rahelom, progovorim koju riječ o našim hrvatskim suzama i tugama, a puno ih je i teško ih je sve prebrojiti.“

Ukazao je potom na neke hrvatske probleme, tuge i jade istaknuvši kako je mnoge u Hrvatskoj pritisnula ekonomska

kriza koju osjećaju na svojoj koži te je sve više siromašnih koji na svoj način gube svoje dostojanstvo. Tuga je još veća, nastavio je biskup, kada cijele obitelji osiromaše i ne mogu osigurati djeci i mladima budućnost te nakon završene škole odlaze u inozemstvo, osobito mladi iz Slavonije. „Suze majki slavonskih na svoj su se način pridružile Rahelinim suzama jer im odoše sinovi u inozemstvo, u tuđinu, a domovina ostade pusta. Volio bih i želio s vama večeras moliti da nam odgovorni u našoj domovini pomognu da u Slavoniji ne ostane sve pusto, ponajprije gospodarski, jer je velika pustoš već ostala iza nedavnog rata. Nisu se još izbrisali tragovi ratnih nevolja, niti materijalno niti u dušama, a već se rađaju nove nevolje, novi tragovi koji pritišću slavonsko srce“, istaknuo je biskup te nastavio kako u ovom trenutku valja imati dovoljno mudrosti u Hrvatskoj pa sa svih razina učiniti sve da se u Slavoniji postave određeni gospodarski okviri koji će omogućiti ekonomska ulaganja i ostanak mladih te da istok Hrvatske, koji je prepatio, a Vukovar mu je veliki znak i izazov, ne pati dalje. Pozvao je zato prisutne da mole za takvu mudrost onih koji to mogu učiniti u Hrvatskoj.

Pomoć mladim obiteljima

Nadalje, biskup je podsjetio na još neke hrvatske rane: »Postoje suze onih koji duboko osjećaju kako u Hrvatskoj ima sve više umrlih, a sve manje rođenih. Što treba učiniti u našoj domovini da pobijedi život, a ne smrt?« Pozvao je stoga na solidarnost i pomoć mladim obiteljima, kao i drugim obiteljima, osobito s brojnog djetom, da oni koji služe životu u Hrvatskoj ne budu na zadnjem mjestu i posljednja briga, nego da budu prva i najvažnija briga svih, a posebno onih koji vode javnu skrb za našu domovinu. Među suze hrvatske, nastavio je biskup, ulaze i oni događaji koji su pove-

hrvatskom čovjeku

zani s ubojstvom nedužne, tek začete djece u krilu majke putem abortusa. Istaknuo je kako hrvatska budućnost i napredak ne ovise samo o gospodarskom uspjehu, kako nas pojedini moćnici zavaravaju takvim govorom jer ako ne bude života u Hrvatskoj, kome će gospodarstvo trebati i služiti.

Tko može obrisati naše suze?

No, ustvrdio je biskup, ipak, unatoč svemu, zajedno s prorokom Jeremijom valja ohrabriti narod i reći: "Ima nade za tvoje potomstvo, ima nade!" jer postoji Bog koji ima svoje naume i naš Bog jest Bog koji briše suze i koji u nama i s nama stvara novo, a ta novost Božja jedina je prava prilika čovječanstva jer osjećamo ovih dana kako se Europa, ali i cijeli svijet zapravo sapleo u neku situaciju iz koje ne zna kako izaći.

Podsjetio je biskup na migrante, prognanike, ponižene ljude na istoku koji bježe od progonitelja prema boljoj budućnosti i boljem svijetu, a oni prolaze gotovo ispod naših prozora i svjedoče nam kako ljudske strategije, političke i druge, ako ostanu jedine koje gospodare svijetom, tada nećemo znati kamo ćemo stići niti koja je budućnost ovoga svijeta. Istaknuo je kako se upravo na ovakvim svetim mjestima susrećemo s otajstvom neba i zemlje gdje

Bog progovara čovjeku u Sinu svome koji umire na križu, živi do kraja Božju ljubav za čovjeka – polaže sebe do u smrt. Nema snažnijeg, nema presudnijeg događaja koji je nebo moglo učiniti za čovjeka, naglasio je biskup, i zato u svim ljudskim nevoljama to Isusovo djelo na križu ostaje znak nade, a Marija posrednica. »Dok gledamo oko sebe tolike brojne suze i ljudske neuspjehe, zastavljamo se i na ovom hodočašću u Pleternici pred Božjim djelom u Isusu Kristu, u kojemu je Bog poželio, po služenju Isusove majke, posvjedočiti svoju vjernost i našim suzama i našim neuspjesima. A mi opet njemu po Marijinu primjeru i zagovoru svjedočimo da nismo oni koji vjeruju bilo kome, nego ljubavi koja pobjeđuje, smislu koji se tako događa, vječnosti koja se tako rađa. Hvala ti, Isusova majko, što nas opet uzdižeš u toj veličini Božjeg djela ostvarenog u Isusu Kristu, u njegovoj ljubavi na križu pa da ne živimo od praznine, nego budemo zahvaćeni Božjim djelom i od nje- ga živimo«, protumačio je biskup duhovnu snagu svetišta Gospe od Suza u Pleternici.

Odani narod

Zahvalio je svima na ustrajnom traženju Boga kroz programe Devetnica minulih osam dana te uputio vapaj Isusovoj Majci: „Gospo od Suza, hvala ti za tvoje šezdesetogodišnje služenje hrvatskom čovjeku u Pleternici. Bila si nam blizu i onda kada nam je komunizam htio pomračiti dušu i oteti Boga iz naših srca. Kada su započela hodočašća, rastjerivali su nas, ali se tvoj odani narod unatoč svemu uvijek znao okupiti na ruševini crkve i svjedočiti kako se materijalno može porušiti, ali se pobjeđuje kad je duh jak. Isusova Majko, pomozmi nam, u našim osobnim i obiteljskim životima, biti pobjednicima u Isusu Kristu, pobjednicima u našoj domovini. To te molimo sa svim skrušenim svojim srcem i s velikim pouzdanjem u tvoju pomoć.“

Nakon popričesne molitve uslijedila je procesija s likom Gospe od Suza koja je

prolazila kroz mnoštvo hodočasnika koji su joj klicali hvalu pjesmom i molbencama nadahnutima iz života sv. Terezije Avilske, uzdižući svijeće i svoja srca. Na kraju je biskup predvodio molitvu predanja Isusovoj Majci. Biskup je na svršetku slavija zahvalio svima za sudjelovanje i poželio da puninu srca, koju nose svojim kućama, podijele sa svima koje će susresti. Zahvalio je i rektoru svetišta, Antunu Čorkoviću, za njegovo služenje u pleterničkom svetištu te najavio marijanske susrete na Malu Gospu u Kutjevu i Voćinu.

HODOČAŠĆE U VOĆIN NA BLAGDAN GOSPE VOĆINSKE

Marija je suradnjom s Bogom ostvarila više nego svi moćnici svijeta

Na blagdan Gospe Voćinske, 21. kolovoza, nekoliko desetaka tisuća vjernika iz požeškog, posavskog i zapadno-slavonskog dijela Požeške biskupije, predvođeno svojim svećenicima, hodočastilo je u Voćin.

Već prethodnoga dana pješaci iz Davora, Nove Kapele i drugih posavskih župa krenuli su prema Požegi gdje su im se za blagoslov hodočasnika u crkvi sv. Lovre, zaštitnika biskupije, pridružili i drugi vjernici iz požeškog kraja te su navečer stigli u Stražeman i ondje prenoćili. Sutradan, rano ujutro u pet sati, pod vodstvom župnika Josipa Devčića i Marijana Pavelića, pješaci su, uvećani brojem, nastavili put do Voćina. Onamo su krenuli pješaci i biciklisti iz daruvarskog, novljanskog i drugih dijelova Požeške biskupije.

Središnje euharistijsko slavlje na otvorenom svetišnom prostoru predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s bjelovarsko-križevačkim biskupom Vjekoslavom Huzjakom te brojnim svećenicima i drugim vjernicima. Na slavlju su bili i predstavnici javnoga života, među njima saborski zastupnik Franjo Lucić, Alojz Tomašević, župan požeško-slavonski te članovi požeške gradske uprave.

Hodočasničko srce

Na početku slavlja biskup Škvorčević je pred likom Gospe Voćinske u nekoliko poklika uputio hodočasnički pozdrav Isusovoj Majci te zatim pozdravio sve hodočasnike. U homiliji biskup je kazao da se nalazimo u Voćinu, mjestu koje svjedoči o ljudskoj strategiji razaranja i ubijanja, čiji je znak i voćinska crkva, naglasivši kako je ta strategija osuđena na neuspjeh. Podsjetio je da smo se minulih dana spomenuli 20. obljetnice vojno-redarstvene akcije „Oluja“ koja je donijela vojnu pobjedu i s njom hrvatsku slobodu i dostojanstvo, kojem se radujemo i za koje Bogu i hrvatskim braniteljima zahvaljujemo. Spomenuo je kako sadašnje stanje muke, siromaštva, sukobljavanja i

svakovrsnih drugih negativnosti neki uzimaju za povod da bi govorili kako je u Hrvatskoj postalo tjesno živjeti. Ta tjesnoća, kazao je biskup, nije zemljopisne, nego duhovne, moralne naravi zbog zatvorenosti ili skučenosti srca. Ukazao je na činjenicu da su marijanska svetišta, pa tako i voćinsko, mjesta u kojima su se po prisutnosti i zagovoru Isusove Majke tijekom povijesti i sve do danas događali čudesni procesi hrvatske širine po srcima koja su se otvarala Bogu te u njih ulazilo njegovo svjetlo i snaga, ostvarivalo pročišćavanje slobode ljudi koji su se vjernički opredjeljivali za ono što je časno i pošteno. Izrazio je radost što će se Hrvatska i danas proširiti po hodočasničkim srcima ispunjenima Božjom blizinom.

Božja širina

Kazao je vjernicima kako zajedno s njima duboko osjeća da živimo u svijetu koji sa svojim strategijama ne obećava mirnu i uspješnu budućnost. Istaknuo je kako nas Marija i u svom Voćinu snažno podsjeća na Božju strategiju koja se ostvaruje usred povijesti ljudskih neuspjeha, a toj strategiji je ime Isus Krist, rođen od Marije Djevice nazaretske, jednostavne, ali vjerne žene koja je u suradnji s Bogom ostvarila više od drugih onodobnih moćnika omogućivši nam da postanemo sinovi u Sinu i baštinici Božji po njegovoj trpljeničkoj poslušnosti i pobjedi nad smrću. Naglasio je kako sve ljudske uspjehe posvema nadmašuje ova Božja pobjeda, ostvarena Marijinom suradnjom u utjelovljenju Sina, čiji dionici postajemo po služenju Crkve. Istaknuo je vjernicima da po krsnom sudioništvu u Kristovu otajstvu njihov život i rad biva uključen u Božju strategiju pobjede života nad smrću, po njima ulazi u društvenu stvarnost te tako svako ča-

sno ljudsko djelovanje biva zahvaćeno snagama koje ga usmjeravaju prema konačnom smislu svega postojećeg, a Hrvatska postaje zemlja Božje širine. Dodao je da zagovorom Isusove Majke u marijanskim svetištima, pa tako i u Voćinu, po slavljenju svetih otajstava na poseban način postajemo dionicima toga Božjega svijeta, uključeni u stvarnost kojoj u Isusu Kristu pripadamo, izdignuti iz svijeta zla i nemoći te odlazimo svojim kućama duhovno osnaženi, utješeni i ispunjeni.

Radost susreta

Podsjetio je još vjernike kako današnji evanđeoski izvještaj govori o susretu dviju žena, Marije i Elizabete, koje su začele po Božjem naumu te cijelu svoju pozornost i radost usmjeravaju na ono što Bog u njima ostvaruje i jednu drugu promatraju u tom svjetlu. Istaknuo je kako je hodočašće u Voćin dragocjena prigoda za odvratiti svoj pogled od negativnosti raznih vrsta u našem društvu na koje nas upućuju javni mediji te se obnoviti u promatranju sebe, svoje obitelji i društva u onome što je Božje, lijepo i uspješno, ulagati svoje životne snage u suradnju s Bogom. Nakon popričesne molitve započela je služba svjetla, hvala i molbenica Isusovoj Majci, a koje su bile protkane prisjećanjem na pojedine sastavnice iz života svete Terezije Avilske. Za to vrijeme, u procesiji, po svim dijelovima prostora na kojem se odvijalo euharistijsko slavlje, pronesen je među hodočascima lik Gospe Voćinske te su mu oni mogli izraziti poštovanje s upaljenim svijećama, pjesmom i molitvom. Navedena služba završila je molitvom predanja Isusovoj Majci. Biskup je na svršetku slavlja svima zahvalio za sudjelovanje i poželio da puninu srca koju nose svojim kućama podijele sa svima koje će susresti.

NA VELIKU GOSPU OBITELJI S BROJNOM DJECOM HODOČASTILE U VOĆIN

Poraditi na dostojanstvu obitelji, posebno onih s brojnom djecom

Piše i snimio: Goran Lukić

Na svetkovinu Uznesenja Marijina na nebo, 15. kolovoza, obitelji Požeške biskupije s brojnom djecom hodočastile su po peti puta u Voćin. Euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević. Pozdravljajući hodočasnike, podsjetio je kako nam svetkovina Marijina uznesenja na nebo stavlja pred oči ono što je Bog naumio s nama ljudima i što je zaslugama svoga Sina Isusa Krista ostvario u jednoj ženi koja je imala hrabrosti surađivati s njegovim naumom. Čestitao je svetkovinu i istaknuo obiteljima s brojnom djecom da su one na sasvim poseban način suradnice Božjeg nauma o čovjeku, izrazio radost što zajedno s njima može u Voćinu slaviti Božju veličinu ostvarenu na Mariji, sjediniti u svetom slavlju s Isusovom žrtvom ljubavi sve ono što nose kao teret, muku i nevolju, kao i njihove radosti od kojih su najveća njihova brojna djeca.

Znak nade i utjehe

U homiliji biskup je kazao da ga susreti s njima duhovno obogaćuju zbog ljubavi i žrtve koju žive u braku i ulazu u svoju djecu. U ime obitelji s brojnom djecom uputio je pozdrav i zahvalnost prisutnim svećenicima, napose ravnatelju Biskupijskog Caritasa Goranu Lukiću i povjereniku za pastoral braka i obitelji, Mariju Mesiću. Izložio je hodočascima što je sadržaj današnje svetkovine te istaknuo kako je Bog u jednostavnoj, poniznoj nazaretskoj djevojci Mariji pronašao ljudsko biće koje ga je osluškivalo u dubini svoga srca, ušlo s njim u dijalog o svome naumu za čovjeka. Taj se naum odnosi na ljudsku ranjenost zloćom, grijehom i smrću i zato Bog u Sinu svome, koji je postao čovjekom, ulazi u našu sudbinu i svojom ljubavlju pobjeđuje našu nemoć i smrt te ostvaruje novog, oslobođenog čovjeka. Prva dionica tog novog čovjeka u Isusu Kristu postala je Marija, uznesena u puno zajedništvo Božjeg života. Zahvalio je Mariji što je po vjernom suradništvu s Bogom postala znakom nade i utjehe da će se na svima nama ostvariti ljepota Božjeg nauma o čovjeku u Isusu Kristu.

Uspjelo čovječanstvo

Biskup je podsjetio kako smo svjedoci da određeni krugovi u suvremenom svijetu stvaraju svoje strategije o uspjelom čovjeku, napose o braku i obitelji, na temelju nekih svojih interesa. Ukazao je na naviještena biblijska čitanja koja nam obznajuju da Bog svoju strategiju o uspjelom čovječanstvu ostvaruje putem ljubavi koja ima svoje najsnažnije očitovanje u rađanju novih ljudskih bića. Istaknuo je kako ima onih koji nastoje narušiti Božji koncept o

muškarcu i ženi, braku i obitelji na kojem je izgrađena naša povijest i europski identitet te je zapitao nazočne za kakav svijet se oni zauzimaju. Izrazio je uvjerenje da prisutne obitelji s brojnom djecom svjedoče kako si ne dopuštaju pomutiti dušu suvremenim lutanjima, nego vjeruju Božjoj strategiji o njima te se upravo iz te vjere opredjeljuju za primanje mnogobrojne djece, postaju naš ponos zbog razumijevanja i vršenja Božjeg nauma o nama bolje od onih koji se bave ideologijama. Zahvalio je Bogu za takve obitelji i Mariji što im kao majka i roditelja pomaže na njihovu putu. Istaknuo je kako Požeška biskupija na svom popisu ima više od petsto obitelji s petero i više djece koje su znak nade u Hrvatskoj i podsjetnik kako se samo s Bogom i opredjeljujući se za život postaje pobjednikom, gradi budućnost i otvara vječnost.

Zamolio je Isusovu Majku da posreduje kod Boga kako bi Božje svjetlo doprlo da savjesti onih koji su na vlasti i do drugih javnih dužnosnika kako bi se zapitali na koji način vode hrvatsko društvo te spoznali da ništa što je protivno Božjem naumu o čovjeku ne može osigurati hrvatsku budućnost, da spoznaju kako taj naum ide putem braka i obitelji te rađanja novog potomstva. Kazao je da je jedna od najhitnijih zadaća u Hrvatskoj na svim društvenim razinama u toj svijesti staviti brak između muškarca i žene, obitelj i potomstvo u središte zanimanja, napose obitelji s brojnom djecom, zauzimati se za njihovo dostojanstvo, pružati im svaku pomoć i tako poraditi na tome da kod nas pobjeđuje život te na najbolji način izgrađuje naša sadašnjost i budućnost. Kazao je obiteljima s brojnom djecom da su se na svom hodočašću na svoj način pridružile radosti i ponosu Marije i Elizabete zbog svoje djece u skladu s Božjim naumom.

Zahvalnost obiteljima

Iza poprične molitve krenula je procesija s likom Gospe Voćinske. Hodočasnički program kojeg je pjesmom popratio dio šesnaesteročlane obitelji Vukašinović iz Velike nastavljen je u dvorani Hrvatskog doma. U prigodnoj riječi biskup Antun je istaknuo kako on osobno i biskupija žele i na ovaj način iskazati svoje poštovanje i zahvalnost obiteljima s brojnom djecom te moliti Isusovu Majku da ih prati majčinskom ljubavlju i pomoći. Rekao je kako ga ohrabruje što nazočne obitelji svojim opredjeljenjem za život i mnogobrojnu djecu svjedoče da ne bježe od poteškoća, svjesne da se kroz muku i trpljenje, združene s Isusovim patnjama, rađa novi svijet i čovjek računajući uvijek s Božjom pomoći po zagovoru

Isusove Majke. Oko 220 obitelji s brojnom školskom djecom ovom je prigodom primilo novčani dar od 1000 kn kao doprinos za početak nove školske godine.

Potom je u kratkom programu prikazana vrijednost obiteljskog života kroz recital Zdravka Tičila. Hodočašće je završilo zajedničkom molitvom pred Gospinim likom u crkvi.

SLAVLJE VELIKE GOSPE U KLOŠTRU, NAJSTARIJEM BISKUPIJSKOM SVETIŠTU

Božji dinamizam najbolje ozdravlja hrvatsko društvo

U predvečerje svetkovine Velike Gospe, 14. kolovoza, biskup Antun Škvorčević predvodio je s brojnim vjernicima iz posavskoga kraja svečano euharistijsko slavlje u Kloštru, nedaleko od Slavanskog Kobaša, najstarijem marijanskom svetištu Požeške biskupije. Na svetom je slavlju sudjelovao, uz biskupa, domaći župnik Mijo Lasović, kancelar Goran Lukić te mladoministri Robert Kupčak i Krunoslav Juraković, dok su drugi svećenici ispovijedali. Na početku biskup je u ime hodočasnika uputio trostruki pozdrav Isusovoj Majci, Gospi Kloštarskoj, popraćen poklikom svih nazočnih „Blažena ti što povjerova“. Zatim je pozdravio sve okupljene podsjetivši kako su u ovo svetište dolazili naši očevi i majke te bili duhovno osnaženi, kako smo sada mi oni koji nastavljamo povijesnu povorku vjere, odanosti i zahvalnosti Isusovoj Majci. Potaknuo ih je da probude svoja srca za Boga, a pokajanjem oslobode svoju savjest od svega onoga što ih od njega udaljuje kako bi u zajedništvu s Isusovom Majkom mogli biti dobri molitelji na svoje osobne nakane, za naše obitelji, za mir i dobro Domovine.

Hrvatska duhovna središta

U homiliji biskup se osvrnuo na teško podnošljivu vrućinu i sušu koja trenutačno vlada u Hrvatskoj istaknuvši kako je zemlji potrebna kiša da je natopi i oživi, a da je čovjeku koji se iznutra, u svom duhu, može osušiti i venuti potrebna Božja blizina, njegova milost koja oživljuje i daje rasti do mjere na koju ga je pozvao Bog. Kazao je da su hodočašća u marijanska svetišta, pa tako i u kloštarsko, po služenju Isusove Majke snažna hrvatska duhovna središta u kojima je tijekom dugih trinaest stoljeća duša jednostavnoga našeg čovjeka bila natapana Isusovom živom vodom te je on i u najtežim vremenima bio duhovno snažan i s Bogom pobjeđivao. Izrazio je radost što su i u ovo predvečerje svetkovine Marijina uznesenja u Kloštar došli mnogi u čija otvorena vjerna srca Bog može ući svojom riječju, a

Isus ih u svetoj pričesti nahraniti snagom svoje ljubavi na križu, pokrenuti svoj život, ispuniti ih svojim svjetlom kako bi se vratili snažniji u svoju osobnu, obiteljsku i društvenu svakodnevicu.

Moć Božje riječi

Polazeći od Isusove evandeoske pohvale onih koji Božju riječ slušaju i vrše je, među kojima je prva njegova Majka, biskup je upozorio na moć ljudske riječi, napose prijateljske, koja u naše srce unosi ljubav, snagu koja nas iznutra najdublje povezuje s onim koji nam ju je uputio te tako međusobno postajemo svojevrсна rodbina, pokrenuti na novi život koji ta riječ u nama obznanjuje i ostvaruje. Dodao je da nas poput Marije Božja riječ koju srcem primimo, snažnija od ljudske, ispunja Božjom blizinom, da je ta Riječ Isus Krist čija je ljubav moćnija od smrti te kad budemo njome ispunjeni i presveta euharistija nas nahrani, postajemo dionici dinamizma Božjega svijeta, njegove pobjede nad smrću, života vječnoga u kojem je po Sinu svome Isusu Kristu i Marija ostvarena u punini svoga ljudskog postojanja.

Novi kovčeg saveza

Biskup je podsjetio na mudrost kralja Davida o kojoj govori današnje prvo čitanje iz Prve knjige Ljetopisa kad je unio kovčeg saveza u jeruzalemski hram te u koncept i strategiju svoje vladavine ugradio Božju prisutnost po deset njegovih riječi s brda Sinaja, koje nazivamo Božjim zapovijedima, i postavio ih za načela po kojima se ravna osobni i društveni život te tako posvjedočio da je savez sklopljen s Bogom put na kojem se ostaje dionikom slobode što je daruje Bog i ljudske veličine koja se ostvaruje njegovom snagom. Spomenuo je da danas promatramo Mariju kao novi kovčeg saveza po prisutnosti Sina Božjega u njoj, kojeg je začela i koji je začetnik novoga i vječnoga

saveza. Biskup je podsjetio na dinamizam sebičnosti, zloće, pokvarenosti i smrti koji vlada suvremenim svijetom te se umnaža nasilje, ratovi, povećava broj siromašnih, otmajaju i ubijaju nevini, čemu smo svjedoci i ovih dana, među ostalim i po onome što se događa Slavoncu Tomislavu Salopeku za čiju sudbinu strepimo i molimo. Naglasio je kako u Hrvatskoj nije dovoljno samo upozoravati na moralnu pustoš koja zahvaća sve šire slojeve našega društva, nego da je potrebno ponovno sa svom ozbiljnošću, pojedinačno i zajednički prihvatiti Božja mjerala ponašanja upisana u ljudsku savjest i po njima oblikovati osobni i javni život i da su na to pozvani prvenstveno oni koji s Bogom računaju.

Ljudi Riječi i ljudi od riječi

Potaknuo je hodočasnike da s Marijinom pomoći još snažnije uznastoje biti ljudi Riječi i ljudi od riječi te tako u dinamizam ljudske nemoći unesu Božji dinamizam koji više od čega može pridonijeti ozdravljenju hrvatskoga društva. Zamolio je Isusovu Majku, Gospu Kloštarsku, da svakom hodočasniku bude na pomoći u tom važnom nastojanju te posreduje Božje svjetlo onima koji su na vlasti - da ne ograniče hrvatsko suvremeno društvo na ljudske strategije zarobljene sebičnim, uskim, pojedinačnim i grupnim interesima i ranjene zloćom, nego da traže mogućnosti povezivati ih s Božjim dinamizmom ljubavi koji uzdiže čovjeka u njegovo puno dostojanstvo i jamči pobjedu nad zlom i smrću.

Nakon popričesne molitve krenula je procesija sa zavjetnom slikom Gospe Kloštarske, a pratila ju je marijanska pjesma, pohvala i molitva s uzdizanjem zapaljenih svijeća, koju je biskup zaključio činom predanja Isusovoj Majci. Potom je u crkvi izloženo Presveto te je slijedilo noćno klanjanje u pobožnosti i molitvi brojnih hodočasnika posavskoga kraja.

BISKUPIJSKO HODOČAŠĆE U VOĆIN NA MALU GOSPU

Marija nas hrabri da slušamo Boga kako bismo postali veliki ljudi

Piše: Krunoslav Juraković • Snimio: R. Kupčak

Vjernici slavonsko-podravskoga dijela Požeške biskupije hodočastili su u Voćin, 8. rujna, na blagdan Rođenja BDM. Okupilo se gotovo 20.000 vjernika, među kojima mnogi koji su stigli pješice. Na liturgijskom prostoru pokraj svetišne crkve svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima iz župa Slavonsko-podravskog arhidakonata. Biskup je najprije uputio trostruki pozdrav Gospi Voćinskoj na koji su nazočni odgovarali pjevanim geslom „Blazena ti što povjerova“. Potom je pozdravio sve okupljene hodočasnike predvođene njihovim svećenicima i čestitao im blagdan Marijina rođenja ističući kako nas ona poziva da budemo vjerni njezinu sinu Isusu Kristu te da je upravo to pravi razlog našega dolaska u voćinsko svetište.

Božji projekt istine

Na početku homilije biskup Škvorčević je hodočasnici postavio pitanje: „Pošto ste danas došli u Voćin?“ Nastavio je tumačeći kako Bog ima svoj projekt, a to je čovjek kojeg je u punini ostvario u Isusu Kristu te je za to djelo u Mariji našao vjernu sugovornicu i suradnicu. Kazao je da se u današnjoj Hrvatskoj nude različiti projekti o čovjeku te upitao nazočne: „Kakav projekt želimo? Želimo li Božji projekt o nama ili nešto drugo?“ Potom je naglasio da ovim hodočašćem u Voćin želimo izreći vlastito opredjeljenje za Boga govoreći zajedno s Marijom: „Evo me, neka se po meni ostvaruje Božji projekt istine, ljubavi, plemenitosti, mira.“ Tumačeći prvo liturgijsko čitanje iz Knjige proroka Miheja, istaknuo je važnost maloga grada Betlehema u kojemu se imao roditi Kralj koji će donijeti mir i koji jest mir. Potom je kazao kako današnja situacija u svijetu svjedoči da postoje, po ljudskim prosudbama, veliki i važni ljudi koji nažalost ne mogu donijeti mir, ni vanjski, a još manje unutarnji. Poručio je okupljenim vjernicima: „Ne dajte se zavesti! Nitko od vas nije za Boga i po Bogu beznačajan. Na zemlji smo zato da se u slobodi opredijelimo za Boga

i na taj način kročimo u život. Marija je u svojoj neznatnosti poslušala Božji glas i na tom Božjem projektu postala velikom suradnicom te nas hrabri da Bog i u nama može ostvariti svoj naum u Isusu Kristu ako ga poslušamo i jednostavna srca prihvatimo.“

Marijo, pogledaj nas!

Biskup je ukazao na tvrdnju evangelista Luke da je Marija začela Sina Očeva po Duhu Svetom i ustvrdio da je tako Bog započeo ostvarivati novi svijet, čovjeka po svom naumu. Spomenuo je i da se aplikacijama pojedinih projekata može dobiti određeni novac iz Europe za njihovo ostvarenje. Upozorio je na važnost tih nastojanja i istaknuo da je za ostvarenje onoga što nosimo u svojim srcima potrebno uputiti aplikaciju samome Bogu. Podsjetio je na sv. Tereziju Avilsku prigodom 500. obljetnice njezina rođenja koja je točno dijagnozirala da je našem srcu samo Bog dostatan. Stoga je potrebno tražiti mogućnost da budemo izgrađeni snagom Duha Svetoga i tako uđemo u Božji svijet ostvaren u Isusu Kristu, ustvrdio je biskup. Izrazio je uvjerenje da su nazočni došli na hodočašće kako bi tu svoju veliku nakanu povjerali Mariji te se po njima u Hr-

vatskoj ostvaruje čovjek po Božjem naumu. Zaključio je riječima: „Marijo, pogledaj nas, ovaj tvoj odani narod, koji želi ostvarivati s Bogom njegov projekt o čovjeku u ljubavi, plemenitosti, pravednosti i miru, te mu pomoz da bude još čvršće povezan sa Sinom tvojim Isusom Kristom“.

Dragocjeni dar

Nakon popričesne molitve kongresnim je prostorom krenula između hodočasnika mala povorka s likom Gospe Voćinske kojoj su nazočni klicali hvale i iznosili molitve, a potom je biskup Antun predvodio čin predanja Isusovoj Majci. Na svršetku slavlja biskup je rekao hodočasnici: „Zagovorom Isusove Majke, naše Gospe Voćinske, Bog je unio u Vaša srca i duše ljepotu svoje blizine, snagu svoje ljubavi i svjetlo svoje riječi. Čuvajte taj dragocjeni dar, donesite ga svojim obiteljima, nastojte od njega živjeti i bit ćete blagoslovljeni vi i svi pokraj vas“. Potom je podsjetio okupljene da se bliži 26. rujna kada će se proslaviti 18. obljetnica Požeške biskupije i središnji spomen 500. obljetnice rođenja sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale te pozvao sve da se svojim sudjelovanjem pridruže tome važnom biskupijskom događaju.

Dan molitve i prikupljanja milodara za migrante

Biskup Antun Škvorčević uputio je vjernicima svoje mjesne Crkve pismo u kojemu ih poziva na molitvu i novčani prilog za migrante.

– Teška ratna stradanja, progon i siromaštvo pokrenuli su mnoštvo muškaraca, žena i djece da napuste svoju zemlju te s Bliskog i Dalekog istoka, kao i iz Afrike, krenu u nepoznato, prema Europi gdje se nadaju naći bolji život i sigurnost. Putem malih ekrana

svjedoci smo ljudi koji na nesigurnim plovilima pokušavaju doseći obalu novog života te mnogi skončavaju utapanjem u moru. S druge strane, rijeka nesretnika prolazi i kroz naše susjedstvo gdje se minulih tjedana odvija drama ljudi koji proživljavaju teške trenutke nerijetko bez najosnovnijih potreba, vode i hrane. Svi oni kucaju i na naša vrata, trebaju našu potporu. Kao vjernici prepoznajemo u njihovim ispaćenim licima i teš-

koj izbjegličkoj sudbini Isusovu ‘najmanju braću’ s kojom se on poistovjetio kad je kazao: ‘Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste.’ (Mt 25,40).

Želio bih zajedno s vama, posebno u nedjelju 6. rujna 2015., posvjedočiti im svoje suosjećajno srce, ljudsku blizinu i vjerničku ljubav. Neka ta nedjelja bude u svim našim župama dan molitve i prikupljanja milodara za migrante. Uključimo ih u svoju osobnu

i zajedničku molitvu, povjermimo ih Božjoj ljubavi i njegovoj zaštiti. Na svršetku svake svete mise darujmo svoj novčani prilog za te ljude u velikoj nevolji. Bog koji ‘ljubi vesela darivatelja’ (2 Kor 9,7) uzvratit će svakome tko velikodušno pritekne u pomoć onima koju su u potrebi. U zahvalnosti za sve dobro koje nastojite činiti, sve vas pozdravljam i na sve zazivam Božji blagoslov – stoji u pismu biskupa Škvorčevića.

BLAGDAN ROĐENJA MARIJINA NA GOSPINOM POLJU U BILOM BRIGU

Naše rodbinstvo s Bogom

U predvečerje blagdana Rođenja BDM, 7. rujna, biskup Antun Škvorčević tradicionalno je s nekoliko tisuća vjernika slavio svečanu euharistiju na Gospinom polju ponad Bilog Briga u župi Vrbova. Pozdravio je sve prisutne i čestitao im blagdan rođenja Marijina istaknuvši da je u njezinu rođenju Bog na najbolji način pokazao kakav naum ima s nama ljudima – svojom ljubavlju prodrijeti u naše sudbine i ono što je teško, prolazno i smrtno preobraziti u pobjedu života.

U homiliji biskup se nadovezao na proroka Miheja koji u današnjem prvom čitanju govori o Betlehemu, po ljudskim mjerilima beznačajnom malom mjestu, ali Bog je izabrao baš to mjesto za rođenje onoga koji će preokrenuti ljudsku smrtnu sudbinu u život putem malenosti, prezrenosti, odbačenosti i osuđenosti na smrt. Ukazao je na Božja mjerila i istaknuo da onaj koji s njima surađuje kroči najboljim životnim putem. Zapitavši prisutne koja su njihova mjerila u životu, biskup je rekao kako u Hrvatskoj na različitim razinama nastupaju ljudi s nekim svojim mjerilima za koje smo svjedoci da nas ne vode putem uspjeha, što je osobito pogubno za mlade. Podsjetio je kako je Bog u Starom zavjetu preko Mojsija obznaniio svoja mjerila života, nazvana deset Božjih zapovjedi koje je Isus sazeo u jednu zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Istaknuo je kako je mjera i mjerilo Božje ljubavi sam Isus Krist koji je došao na svijet kao malen, prezren i odbačen čovjek da bi Bog tim putem izveo svoju pobjedu. U tom smislu biskup je poručio prisutnima:

„Ne bojte se svoje malenosti, ne bojte se svoje nemoći, ali se bojte ako ste zatvorili prostore svoga srca, duše i savjesti za Boga jer nećete imati dovoljno snage ni svjetla od kojeg se živi.“ Kazao je kako je dolazak na hodočašće prilika propitati se po kojim mjerilima živimo imajući na pameti kako nas Bog nije stvorio za nešto maleno, nego za veliko!

Svratio je potom pozornost nazočnih na Isusovo rodoslovlje u evanđelju kojim nas evanđelist Matej podsjeća da je Isus začecem po Duhu Svetom u Djevici Mariji rođen od nje kao pravi čovjek, po poočimu Josipu Davidova roda postao jednim od nas, našega roda, ali s druge strane je svojim rođenjem svima nama omogućio rodbinstvo s Bogom i uzdigao na dostojan-

stvo Božjih sinova i kćeri. Zapitao se jesmo li se u Hrvatskoj odrekli toga dostojanstva koje smo u Crkvi Božjoj po krštenju primili. Dodao je da nas nizanje brojnih imena u evanđelju među ostalim podsjeća i na to kako svaki čovjek za Boga ima veliku važnost, da je on biće po kojem on želi ostvariti svoj naum te nam je potrebno Marijino sabrano srce da to prepoznamo i tome se radujemo te njezina sloboda da surađujemo s Bogom na njegovu ostvarenju. Zahvalio je Isusovoj Majci što nas i o blagdanu svoga rođenja podsjeća na one istine koje je ona prebivala u svom srcu i od njih živjela, postala velikom po onom što je Bog u njoj ostvario. Slavlju na Gospinom polju prethodila je trodnevica koju je vodio Zdravko Radoš iz Oriovca.

PROSLAVA MALE GOSPE U KUTJEVU

Marija je izvrstan primjer uspješne ljudske suradnje s Bogom

U marijanskom svetištu u Kutjevu svečano je 8. rujna proslavljen blagdan Marijina rođenja misnim slavljem koje je predvodio biskup Antun Škvorčević. Pozdravljajući nazočne svećenike i hodočasnike, biskup je izrazio radost zbog svega onoga što nam je Bog darovao u Isusovoj Majci – prvenstveno rođenjem Isusa, jedinog spasitelja čovjeka. Dodao je da je Marija tijekom

stoljeća, napose u svojim svetištima, posrednica Božje blizine i spasenjskog djela ostvarena u Isusu Kristu. Izrekao joj je zahvalnost za to majčinsko služenje, ljubav i dobrotu kojom ne odustaje od nas, nego nas kao djecu prati na našem životnom putu. Još je rekao kako smo u ovom slavlju sjedinjeni sa svima onima koji se na blagdan Marijina rođenja okupljaju na Gospinom polju, Voćinu i drugim svetištima diljem Požeške biskupije i domovine ostvarujući i učvršćujući zajedništvo Isusove Crkve. Pozvao je sve da iskrenim pokajanjem za sve slabo i grešno budu dionicima Božjeg milosrđa i blizine njegove ljubavi.

U homiliji biskup je - primjećujući kako je ove godine promijenjeno (okrenuto na drugu stranu) mjesto na kojem se odvija misno slavlje u Kutjevu - rekao da nas to podsjeća na potrebu da pronademo mjesta na kojima je čovjek okrenut Bogu, na kojima će ga razumjeti i biti ostvaren u njegovu svjetlu i snazi. Istaknuo je da su takva mjesta naše crkve, a među njima posebno Marijina svetišta, u kojima ljudsko sabrano i otvoreno srce poput Marijinog biva ispunjeno Božjim svjetlom. Kazao je kako otvarajući

prozor na Biskupskom domu u Požegi uvijek preko puta ceste ugleda određeni Ured za suradnju s Europskom unijom koji bi trebao pomoći u nastojanju da iz njezinih fondova povučemo što više novca za hrvatske potrebe. Upozorio je na tvrdnju sv. Pavla koji piše Rimljanima: „Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube“, pojašnjavajući kako su naše crkve i svetišta svojevrsni uredi za suradnju s Bogom gdje on očituje svoju inicijativu prema čovjeku i surađuje s njima na ostvarenju spasenjskog djela u Isusu Kristu. Istaknuo je kako je Marija izvrstan primjer uspješne ljudske suradnje s Bogom po prihvaćanju Božje inicijative te da ga treba slijediti. Kazao je da je potrebno poduprijeti hrvatski projekt o suradnji s Europskom unijom, ali da je on ograničenog dometa te se zauzeo za Božji projekt o nama u Isusu Kristu u kojemu jedino možemo postići pobjedu nad smrću, smisao i puninu života. Povjario je njezinu zagovoru da nitko u Hrvatskoj ne bi prezreo Božji naum o čovjeku.

Pri koncu slavlja svima je čestitao blagdan Marijina rođenja, a gradonačelniku Kutjeva Dan Grada.

SLAVONSKI EPISKOP JOVAN POSJETIO BISKUPA ŠKVORČEVIĆA

S evandeoskih polazišta liječiti ono što je u ljudima razoreno

U požeškome Biskupskom domu biskup Antun Škvorčević primio je 22. kolovoza slavonskog episkopa Jovana Čulibrka u pratnji oca Đorđa Teodorovića. Na susretu je sudjelovao prepošt požeškoga Stolnog kaptola i katedralni župnik Ivica Žuljević te tajnik Krunoslav Juraković.

Ranjeni ljudi

U pozdravu biskup je kazao: „Vaša Preosvećenosti! Drago mi je što se na Vašu inicijativu ponovno susrećemo ovdje, u Biskupskom domu u Požegi, i da imamo prigodu, kao pastiri dviju Crkava na ovom prostoru, progovoriti o pitanjima nedavne prošlosti i sadašnjosti. U duhu bratskog poštovanja vjerujem da smo mi ti koji trebamo i možemo razgovarati o nekim pitanjima, gledati ih s evandeoskog zrenika i tragati za zajedničkim odgovorima. Želio bih Vam ovom prigodom izraziti žaljenje radi rušenja ili oštećenja križa na spomeniku u dvorištu parohijskog doma u Medarima. I taj čin svjedoči da postoje još uvijek ranjeni ljudi, ili možda još teže, da postoje ljudi koji nose neku nutarnju prazninu iz koje ne prepoznaju da je križ jednako svetinja i nama katolicima i vama pravoslavcima jer nas podsjeća na muku i smrt istoga našega Gospodina kao i na njegovu uskrсну pobjedu. I to je znak kako je na ovim prostorima još uvijek potrebno nastaviti djelovati da se ono što je u ljudima razoreno izliječi, da znamo pristupiti iz duhovnih, evandeoskih polazišta u svakoj prigodi, pa i ovakvoj.

Osjećaj za žrtve

Minulih dana bilo je govora s različitih razina, i političkih i crkvenih, o onome što

nam se dogodilo prije 20 godina u nedavnom ratu. Moglo se i ovom prigodom čuti kako još uvijek nemamo dovoljno jednako osjećaja jednih za druge, za žrtve jednih i drugih i za zločine. Ukoliko još uvijek netko zastupa sustav da je žrtva na jednoj strani, a zločinac na drugoj, mi ne izlazimo iz stanja zla nego se vrtimo u njegovu začaranom krugu. Tragati nam je za evandeoskim mogućnostima i znati progovoriti i o zlu koje se dogodilo, a da nikoga ne povrijedimo, osobito da ne povrijedimo istinu. Zahvaljujem Vam još jedanput za ovaj susret i vjerujem da ćemo - kao i do sada - u znati razmišljati u bratskoj dobrohotnosti i iskrenosti o pitanjima koja su nam zajednička. Jednako tako pozdravljam i o. Đorđa, Vašeg suradnika i pakračkog paroha, kao i moje suradnike, prečasnog Ivicu Žuljevića, prepošta Stolnog kaptola i katedralnog župnika te novog tajnika Krunoslava Jurakovića.“

Zajednička rana

Episkop Jovan je u svom odgovoru rekao: „Vaša Preuzvišenosti! Velika je radost sresti Vas ponovno, velika je i duboka radost čuti od Vas riječi koje blaže, koje liječe. Ali ja ću početi od nečega drugog, a to je jedna velika i strašna zajednička briga, i Vaša i

moja, koju ne smijemo zaboraviti. Vi ste na najbolji način istaknuli da onaj koji ne osjeća tuđe rane kao svoje, on nije sišao u dubinu duše, nije sišao u dubinu stradanja i vaskrsenja Hristova kojim se razumijeva sve oko nas. A tko to danas najviše pati i najviše strada? To su hrišćani Bliskog istoka čije je stradanje stravično i svakodneвно. Mi, noseći rane, tražeći lijeka za svoje rane, a kad kažem svoje rane, ne mislim na rane jednog naroda ili jedne Crkve, nego na zajedničke rane - tražeći lijeka tim nama i noseći te rane - moramo razumjeti tu stravičnu ranu koja se u ovom trenutku otvara gdje svetinje, hramovi, manastiri, krstovi, groblja bivaju razarani svaki dan tamo gdje je ognjište vjere, gdje je sam Hristos hodao, gdje su njegovi učenici hodali, gdje su oni do dana današnjega sačuvali Hristov obraz u sebi. Danas se prazni od hrišćana, danas evo vidimo ih kako navaljuju na naše granice tražeći i ovdje sebi lijeka. Mi to ne smijemo prešutjeti baš zato što smo osjetili stradanje.

Kristom se obogatiti

Beskrajno sam Vam zahvalan na riječima utjehe povodom onoga što se dogodilo u Medarima. No, međutim, mislim da je to samo još jedan razlog i povod da osjetimo dubinu tuđe rane, tuđeg stradanja i da se obratimo jedinome onome koji je u stanju da te rane zaliječi, da se molimo za one koji su stradali, ali isto tako da se molimo za one koji su zlo u Medarima učinili. Jer, lako je moliti se za stradalnike, ali potrebno je moliti i za one koji su zlo nanijeli. Nažalost, u našoj novijoj povijesti toga imamo mnogo i moramo tu da se najdublje skrušimo pred Gospodom i da od njega tražimo milost za te ljude, a istovremeno da nam to služi na opomenu da ako se Hristom ne obogatimo, ako se Hristu ne obratimo, kako ćemo prepoznati da je taj krst simbol i stradanja i vaskrsenja i da on vaskolikli svijet blagoslivlja i oblagodačuje i svima blagodat i blagoslov donosi. Hvala Vam na pozivu u ovaj časni dom, u dom koji daleko prevazilazi svoje mjesto svojom ljubavlju, svojim gostoprimstvom, domaćinstvom i pažnjom. Nadam se da će ova tradicija našeg susretanja, koja već postoji, da se nastavi i da donese ploda ne samo ovdje u Slavoniji nego i u cijelome hrišćanskom svijetu.“

Biskup i episkop razgovarali su o različitim pristupima događajima iz prošlosti i mogućnostima da zajedničkim nastojanjima pridonesu prevladavanju problema, međusobnom poštovanju, razumijevanju i suživotu. Susret je završio zajedničkim domjenkom u Biskupskom domu.

SPOMEN 20. OBLJETNICE PROGONA BANJALUČKIH HRVATA U DAVORU

Bog nam je jedini čvrsti oslonac i sigurnost u životu

U župnoj crkvi u Davoru požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je 23. kolovoza euharistijsko slavlje prigodom 20. obljetnice progona banjalučkih Hrvata. Na misi je sudjelovao i banjalučki biskup Franjo Komarica sa svojim suradnikom Antom Orlovcem te domaći župnik Goran Kovačević s drugim svećenicima iz Novogradiškog dekanata.

Dostojanstvo i dobrot

Biskup Škvorčević je u uvodu slavlja sve pozdravio. - Odmah na početku ovog slavlja postavljam vam pitanje: Zašto smo se danas okupili u Davoru? Vi, Davorci, na redovitu nedjeljnu svetu misu, a pridružio vam se banjalučki biskup Franjo sa skupinom prognanih Banjalučana. Zašto? Dvadeset je godina od onoga tužnog vremena kad je jedna nacionalna i crkvena pripadnost uzdignuta na razinu ideologije. A kada nešto postane ideologija, tada se u drugome i drugačijem više ne vidi čovjeka, već postoji samo interes te iste ideologije kojoj smeta taj čovjek i tada nastaje tragedija. Naši banjalučki Hrvati bili su u ime ideologije potjerani. Proživjeli su teško iskustvo, morali su napustiti svoj dom, svoj zavičaj i krenuti u tuđinu. Dospjeli su ovamo, u Davor, gdje ste ih vi, Davorci, svojom plemenitošću otvorena srca primili te se nisu osjetili izgubljenima. No nismo se danas sabrali podsjećati na zlo i one koji su nanijeli zlo nedužnim hrvatskim ljudima, nego se prisjetiti onog dostojanstva koje ste vi Banjalučani posvjedočili kada ste bili protjerani i na dobrotu Davoraca koji su vas primili te za to treba zahvaliti Bogu. Želimo u ovu svetu misu sabrati sve vaše banjalučke tuge i poniženja, povjeriti ih Isusu Kristu, pobjedniku nad zlom i patnjama da ih on pridruži svojoj spasiteljskoj preobrazbi i daruje smisao.

S tim raspoloženjem na poseban način i s dubokim poštovanjem pozdravljam Vas, gospodine biskupe Franjo koji ste kao pa-

stir banjalučke Crkve nosili sve onodobne nevolje i stradanja svoga stada te s tugom u srcu i velikom očinskom ljubavlju promatrali njegovo protjerivanje - poručio je biskup Škvorčević te pozvao vjernike da zamole milosrđe Božje kako bi ih ono izlječilo u duši i podarilo slobodu od osjećaja mržnje i osvete.

Molitva je najbolji lijek

Homiliju je održao biskup Komarica koji je nakon kratkog tumačenja liturgijskih, nedjeljnih čitanja, najprije sve nazočne podsjetio na riječi pape Franje prilikom njegova pohoda Sarajevu ove godine. Rekao je da je Papa tada poručio: „Nemate pravo zaboraviti svoju povijest, ne radi osvete, nego zato da budete mirotvorci, da biste mogli ljubiti poput njih.“ Na tragu tih papinih riječi biskup Komarica je podsjetio na riječi svoga vlastitog Pisma, koje je uputio 5. kolovoza 1995. svim članovima banjalučke biskupije, u kojemu je pozvao vjernike na molitvu i post s nakanom da u Domovini BiH bude ostvaren pravedni mir, obraćenje, očuvanje od mržnje i osvete za sve poginule, stradale i prognane u ratu. Između ostaloga kazao je: „Najdjelotvornije sredstvo protiv tjeskobe, straha i pesimizma jest molitva i pouzdanje u Božju prisutnost u našem životu. Vrlo je važno da se kao Kristovi vjernici ne prepustimo rezignaciji, nego da čvrsto vjerujemo da je dobri Bog svakodnevno na strani onih koji nepravedno pate i da je svima takvima već predvidio siguran izlaz u pobjedu mira i sretnog života.“

Djelo mira

Također, spomenuo je čin svetoga Ivana Pavla II. koji se 10. rujna 1995. u Loretu obratio mladim hodočasniciima ovim riječima: „Dom je simbol mira. Mi smo ovdje jer želimo moliti za mir... Svjedoci smo rata na Balkanu, rata koji nikako da prestane, koji

uništava svaku ljudskost i koji još uvijek razara domove, škole, sveučilišta, a mjesta mirnog rada i radosnog življenja pretvara u pustoš i groblja u kojima svoje grobove nalaze poglavito mladi ljudi koji svoje živote moraju žrtvovati u ovom besmislenom ratu. I dok za njih molimo 'Pokoje vječni', zaklinjemo nijemim govorom njihovih pogibelji i smrti sve odgovorne za rat neka se posvete mislima pomirenja i mira... Svaki (i od nas) treba se truditi čuti glas svoje savjesti i poduzeti konkretna djela mira.“ Po završetku homilije kazao je kako vjeruje da naši prognani katolici - Hrvati svojim postojanim kršćanskim stavom pozitivno doprinose životnosti i Crkve i društva u sadašnjoj slobodnoj Hrvatskoj. Zahvalio je njima, ali i na poseban način domaćim Davorcima koji su ih prihvatili kao svoju braću i sestre u vjeri i zajedničkom poslanju.

Pri svršetku svete pričesti biskup Škvorčević je podsjetio nazočne, napose Banjalučane, da su po primanju Tijela Kristova postali njegovim otajstvenim tijelom Crkve te je tako još jedanput njihova prognanička patnja ugrađena u Isusovo djelo ljubavi i dobila svoj smisao te ih pozvao da himnom „Tebe Boga hvalimo“ izraze Bogu svoju zahvalnost za to. Nakon popričesne molitve biskup Komarica je zahvalio biskupu Škvorčeviću za poziv da sudjeluje na ovom slavlju te davorskom župniku Goranu Kovačeviću uručio Povelju zahvalnosti za plemenitost koju su župljani prije 20 godina iskazali primanjem prognanih Hrvata iz banjalučkog kraja u vlastite domove.

Prije misnog blagoslova biskup Škvorčević je poručio nazočnima kako smo svi svjedoci da nas neki ljudi mogu istjerati iz naših domova, ali smo uvjereni da nitko ne može istjerati Boga iz našega srca te je pozvao Banjalučane neka ne dopuste ikome da im pomrači srce i oduzme Boga koji im je jedini čvrsti oslonac i sigurnost u životu.

NA MEĐUNARODNI DAN NESTALIH OSOBA BISKUP PREDVODIO MISU U PAKRACU

Imajmo suosjećanja za svaku žrtvu

Na Međunarodni dan nestalih osoba, 30. kolovoza, u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Pakracu, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje za sve poginule, ubijene i nestale hrvatske branitelje i civile u zajedništvu s župnikom Matijom Jurakovićem, župnim suradnikom Mariom Rašićem i tajnikom Krunoslavom Jurakovićem. Uz vjernike pakračke župe na slavlju su sudjelovali članovi Saveza udruga obitelji zatočenih i nestalih hrvatskih branitelja iz cijele Hrvatske, na čelu s predsjednicom Ljiljanom Alvir, koji su prigodom Međunarodnog dana nestalih osoba organizirali program u Pakracu.

Nestali su živi u našem srcu

Uvodeći u slavlje, biskup je kazao kako su se okupili da bi pred Bogom posvjedočili kako naši zatočeni, nestali hrvatski branitelji i druge osobe nisu nestali, nego su živi u toplini našega srca, u našoj ljubavi kojom im iskazujemo poštovanje. Ustvrdio je kako je spomen na njih najsnažniji kad o njima mislimo pred Bogom i povjeravam o ih njegovoj ljubavi. Pozdravio je sve prisutne članove Saveza, kao i druge braniteljske udruge, izaslanika predsjednice Republike Hrvatske, saborske zastupnike Franju Lucića i Zdravka Ronka, zamjenika ministra zdravlja Marijana Cesarika, župana Alojza Tomaševića te gradonačelnika Davorina Hušku.

U homiliji biskup je kazao kako ne bi želio održati govor u kojemu bi se bavio zločincima u Domovinskom ratu jer to ne bi bilo u skladu s naviještenom Božjom riječju niti u skladu s našim poginulima, zatočenicima, nestalima i poginulim braniteljima i civilima. Održati govor protiv nekoga izraz je ljudske nemoći pred zlom koje se dogodilo, ustvrdio je. Našoj Hrvatskoj najmanje je potrebno produbljanje rana, potrebno je njihovo liječenje te je naglasio da smo se okupili u crkvi kako bismo Bogu otvorili svoja srca kako bi u njih ušla ljekovita snaga njegova Duha ljubavi, praštanja i milosrđa. Potom se osvrnuo na nekoliko tuga koje još uvijek vladaju u hrvatskom društvu kao

neočišćena posljedica Domovinskog rata i daljnje prošlosti. Među ostalim je spomenuo kako smo bili i minulih tjedana svjedoci nesposobnosti određenih javnih dužnosnika i visokih crkvenih predstavnika u pristupu minulim događajima na dostojnoj civilizacijskoj razini koja pošteno traga za istinom te se ne služi crno-bijelom tehnikom po kojoj su žrtve samo na jednoj strani, a zločinci na drugoj; etničko čišćenje izveli su samo drugi, a ne naši; koja osuđuje samo suprotne, a opravdava vlastite postupke; žali svoje žrtve, a ostaje ravnodušna prema tuđim. Osvrnuo se u tom smislu na neke tvrdnje visokih javnih dužnosnika u Srbiji, napose o etničkom čišćenju za koje optužuju hrvatsku stranu, bez ikakva odnosa prema hrvatskim ljudima i drugom nesrpskom življu, koje je s područja pod kontrolom pobunjenih Srba bilo proglašeno sa svojih ognjišta, a domovi im i crkve razorene. Podsjetio je i na više od 20 tisuća banjalučkih Hrvata koji su bili prije 20 godina jednostavno istjerani iz svoga zavičaja preko Davora, a gdje nije bilo ratnih akcija niti su imali oružje u rukama.

Ne manipulirati žrtvama

Biskup je pozvao nazočne da pamte stradanja svoga naroda i iskazuju poštovanje prema svojim poginulima i nestalima, ali da ne učine pogrješku te ne vide stradanja Srba za koje snose odgovornost ponajprije njihovi vođe koji su ih uveli u rat i donijeli nesreću svima i da, tragajući za cjelovitom istinom o ratnim događajima, imaju suosjećanja za svaku žrtvu bez obzira na nacionalnu ili vjersku pripadnost. Istaknuo je kako dijeli tugu sa svima onima koji žale za svojim nestalima i stradalima moleći Boga da nam pomogne preboljeti i izliječiti našu bol. Pozvao je nazočne da ne postanu žrtvama onih koji još uvijek nastoje manipulirati i najnovijim žrtvama za svoje političke i druge potrebe, nego da u čistom pamćenju čuvaju spomen na sve poginule i nestale, promiču pomirenje i zauzimaju se za dugoročni mir u našoj domovini.

Na temelju prvog čitanja iz Knjige ponovljenog zakona, u kojem Mojsije govori narodu neka poslušaju Božje zakone i uredbu po kojima će poživjeti, ući i zaposjesti zemlju koju im on daje i biti velik narod, biskup je kazao nazočnima da se i mi danas u Hrvatskoj trebamo zapitati na koji način mislimo biti posjednici naše lijepe domovine, slušanjem i vršenjem Božjih zapovijedi ili po nekim drugim pravilima ponašanja. Podsjetio je kako po našim negativnim međusobnim odnosima i određenim zakonima koje Sabor izglasava možemo gubiti svoju zemlju, ne teritorijalno, nego na dubljoj, duhovnoj razini. Kazao je da se domovina najbolje izgrađuje, posjeduje i čuva kad su naši međusobni odnosi utemeljeni na Božjem zakonu, da se tako gradi sigurna sadašnjost i bolja budućnost. Dodao je da je domovina u našem ljudskom srcu i savjesti u onim opredjeljenjima slobode koja su dostojna Boga i čovjeka, da izvan toga ne znamo tko smo. Upozorio je kako možemo nastojati popravljati svoju društvenu stvarnost u onome što je oko nas, ali da ona neće postati bolja dok se ne zapitamo što je u nama i ne započnemo sa svom iskrenošću mijenjati sebe iznutra. Podsjetio je da u Hrvatskoj nisu nedavno pobijedili oni koji su nastupili sa zlom ratnom strategijom napojenom mržnjom i uperenom protiv drugih, nego oni hrvatski branitelji koji su nutarnjom čistoćom ljubavi krenuli u obranu domovine, ljudske slobode i dostojanstva te drugih vrijednosti. Ukazao je nazočnima na činjenicu da u Hrvatskoj trenutačno nema drugih koji bi nešto mogli učiniti za njezin napredak, nego smo to mi koji sada živimo te ih je pozvao da poput najvećeg dijela hrvatskih branitelja ne usvajaju nečistu i gubitničku strategiju „biti protiv drugih“, nego ostanu s Bogom opredijeljeni za ono što je časno, plemenito i dostojno.

Na svršetku slavlja biskup je zahvalio za molitvu, a na poseban način zahvalu je izrekao predsjednici Saveza, Ljiljani Alvir, za inicijativu da se njihov susret održi u Pakracu, kao i za sva nastojanja oko pronalaska nestalih.

OTVORENA NOVA ZGRADA ODGOJNO-OBRAZOVNOG CENTRA POŽEŠKE BISKUPIJE

Mladi će ljudi u ovoj zgradi imati širi obiteljski

Piše: Robert Kupčak • Snimio: Dušan Mirković

Unizu svojih pastoralnih nastojanja na odgojno-obrazovnom području, Požeška biskupija je 12. rujna otvorila novu zgradu Odgojno-obrazovnog centra u Požegi. Nakon otpjevanog gesla Centra „Duc in altum! – Izvezi na daleko!“ sve prisutne pozdravio je predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivica Žuljević podsjećajući kako je požeški biskup napravio važan pastoralni iskorak na području odgoja i obrazovanja kako bi se u sadašnje četiri škole Požeške biskupije omogućilo djeci i mladima odgoj i obrazovanje na temelju kršćanskih vrijednosti izražavajući uvjerenje da će nova zgrada pomoći još boljem i kvalitetnijem standardu odgoja i obrazovanja katoličkih škola u Požegi.

Pomoć Renovabisa

Potom je riječ uputio biskup Antun Škvorčević očitujući „radost što je Požeška biskupija zahvaljujući potpori dobročinitelja, napose Renovabisa iz Njemačke, uspjela podići novu školsku zgradu u okviru svoga požeškog Odgojno-obrazovnog centra, a koja će služiti učenicima Katoličke osnovne škole i Katoličke

gimnazije. Ovom malom svečanošću predstavljamo je učenicima, roditeljima, učiteljima i svima vama koji ste svojim dolaskom posvjedočili da znadete cijeniti vrijednost katoličkih škola te nas podržavate u našim odgojno-obrazovnim nastojanjima. Ujedno želimo ovo zdanje molitvom povjeriti Bogu da ga on blagoslovi i udijeli uspjeh svim djelatnostima koje će se u njem odvijati, u cilju rasta mladih ljudi kao cjelovitih osoba.“ Poseban pozdrav uputio je učenicima, njihovim roditeljima i djelatnicima požeških katoličkih škola na čelu s njihovim ravnateljima Ivicom Bedeničićem i Želimirom Žuljevićem te predstojnikom Ureda za Katoličke škole Ivicom Žuljevićem. Jednako tako pozdravio je ravnatelje i druge predstavnike katoličkih škola u Virovitici, generalnog tajnika Hrvatske biskupske konferencije Enca Rodinisa, voditeljicu Nacionalnog ureda za katoličke škole Ivanu Petrak, svećenike na čelu s generalnim vikarom Josipom Devčićem, redovnike i redovnice te javne dužnosnike: saborske zastupnike Zdravka Ronka i Dražena Đurovića, zamjenika ministra zdravlja Marijana Cesarika, pomoćnika ministra obrazovanja, znanosti i sporta Stašu Skenžića, požeško-slavonskog župana Alojza Tomaševića, požeškog gradonačelnika Vedrana Neferovića kao i sve predstavnike prosvjetnih i drugih ustanova grada Požege.

Za ovu je prigodu iz Njemačke u Požegu stigao dr. Gerhard Albert, čelni čovjek Renovabisa, ustanove Njemačke biskupske konferencije koja pomaže ljudima u srednjoj i istočnoj Europi iz priloga solidarnosti njemačkih katolika, kojemu je biskup Škvorčević na njemačkom jeziku kazao: „Poštovani gospodine dr. Alberte! Izričem Vam srdačnu dobrodošlicu u Požegu u ovoj dragoj prigodi blagoslova zgrade katoličkog Odgojno-obrazovnog centra. Zahvaljujući

vašem osobnom zauzimanju, ona je izgrađena uz veliku financijsku potporu Renovabisa. Time ste nam omogućili dvoje: izgradnju školske zgrade, s jedne strane, te odgoj i obrazovanje mladih ljudi u evanđeoskim vrijednostima, s druge strane, kako bi ih oni jednoga dana mogli svjedočiti u hrvatskom i europskom društvu. U ime učenika, njihovih roditelja i učitelja želim Vam izreći svoju duboku zahvalnost. Neka Bog Vama i svim dobročiniteljima Renovabisa obilno uzvrati za spomenuto dobročinstvo.“

Po Isusovu modelu

Na koncu je biskup zahvalio svima koji su dali doprinos u ostvarenju vrijednog djela – nove zgrade: Ivici Žuljeviću za strpljivo i uporno vodstvo na ostvarenju cijeloga projekta, arhitektu Borisu Vučiću Šnepergeru za idejno rješenje i projektnu dokumentaciju te koordinaciju, tvrtki „Presoflex“ za izvedbu radova kao i njezinim brojnim kooperantima. Istaknuo je kako su se tako svi oni „na svoj način ugradili u onaj Božji projekt o čovjeku koji u našim katoličkim školama nastojimo ostvarivati pomažući učenicima u stjecanju znanja, duhovnom rastu i cjelovitosti izgradnji. Zahvalni su vam sadašnji i budući naraštaji mladih ljudi koji će u ovoj zgradi imati širi obiteljski dom i mjesto Božje blizine, stjecati iskustvo čovjeka po Isusovu modelu. Sve naše naume, pa tako i sve ono što će se zbivati u ovom lijepom novom zdanju koje je obogatilo požeški urbani identitet, povjeravamo Bogu, počeli u smislu svega postojećeg. Neka djelovanje naših škola u novoj zgradi prati zagovor sv. Terezije Avilske, zaštitnice naše Katedrale i Gimnazije, čiju 500. obljetnicu rođenja slavimo, te sv. Josip, zaštitnik naše Katoličke osnovne škole“, zaključio je biskup Škvorčević.

Program je pjevanjem popratio Zbor katoličke osnovne škole pod vodstvom prof. Ljube Šolić te Katedralni mješoviti zbor pod ravnanjem Alena Kopunovića Legetina. Kratkim šaljivim dijalogom na njemačkom jeziku predstavila su se djeca Katoličke osnovne škole, a monologom Petra Petrovića Katolička gimnazija.

dom i mjesto Božje blizine

Odgoj za temeljne vrijednosti

Prigodnu riječ uputio je dr. Gerhard Albert čestitajući Požeškoj biskupiji, na čelu s njenim biskupom, na trudu koji je uložila u izgradnju nove zgrade Odgojno-obrazovnog centra. »S velikom radošću prenosim pozdrave iz Katoličke Crkve u Njemačkoj od Renovabisa, ustanove koja iz priloga solidarnosti njemačkih katolika pomaže ljudima u srednjoj i istočnoj Europi. Čestitam svima koji su zdušno radili na ostvarenju velikog projekta izgradnje katoličkog Odgojno-obrazovnog centra sve do današnjeg dana! Tu čestitku ponajprije upućujem Vama, preuzvišeni i dragi biskupe Antune, kao i onima koji su bili uz Vas u planiranju i izgradnji i koji su Vas podržavali u promicanju školstva. Srdačno pozdravljam gospodina ravnatelja, učitelje i učiteljice i naravno vas, dragi učenici i učenice, jer vi ste oni koji u ovu zgradu unosite život. Neka Bog blagoslovi današnji početak! Radujem se također što se mogu susresti s roditeljima i želim da se ovoj školi polože temelji sretne budućnosti za njihovu djecu.

U neotuđiva ljudska prava ubraja se pravo roditelja na skrb i odgoj njihove djece. Sudjelovanje pak Crkve u odgoju i obrazovanju treba u prvom redu promatrati u povezanosti s temeljnim građanskim pravima, sa slobodom odgoja i vjerskom slobodom, a ne kao povlasticu institucija. Država u konačnici omogućuje da slobodni nositelji, a među njima također i crkvene zajednice, pruže odgojno-obrazovne mogućnosti koje su za odgoj svoje djece roditelji slobodni odabrati, a sve to uvijek u skladu sa zakonskim propisima. Ta sloboda nije, dakle, neko posebno pravo niti je samoj sebi svrha, nego je uvjet da se mladi ljudi u ovoj školi odgoje za temeljne vrijednosti koje će im omogućiti da preuzmu odgovornost ne samo za same sebe, već i za društvenu zajednicu. Razvoj civilnoga društva koje je od velike važnosti za zajedničku budućnost europskih naroda počinje razvojem slobodnih i društveno odgovornih osoba u najboljim godinama njihova života.

Važnost vjerskih škola

Zbog toga je Renovabis u podupiranju ovog projekta primio značajnu potporu iz sredstava Savezne Republike Njemačke. To je pokazatelj dobre suradnje između njemačke države i crkvenih zajednica u službi odgovornosti koju naša zemlja ima u svijetu. Katoličke škole nikada ne stoje same za sebe, već su uvijek dio velike, svjetski razgranate mreže. To osobito vrijedi za zemlje Europe koje ujedinjuje zajednička kulturna i vrijednosna baština. Europa danas proživljava burna vremena. Tim više nam je potreban zagovor njezinih svetih zaštitnika. Za dar uručujem sliku na kojoj su prikazani ti zaštitnici s molitvom za obilan Božji blagoslov svima koji ovu školsku zgradu ispunjavaju životom.«

U ime Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta riječ je uputio pomoćnik ministra Staša Skenžić, „ističući važnost postojanja i djelovanja vjerskih škola koje predstavljaju važno područje u sustavu odgoja i obrazovanja u Republici Hrvatskoj jer katoličke škole nude i odgojni program kojemu je cilj odgoj i obrazovanje po mjeri učenika, slobodnog za stjecanje novih znanja na najprimjereniji način, kvalitetno obrazovanje, briga za ljude i odgoj učenika u okruženju u kojem se promiče nacionalni identitet“. Istaknuo je kako „otvaranje nove zgrade dviju škola – Katoličke osnovne škole i Gimnazije s dva programa - općim i klasičnim ovaj događaj čini još značajnijim i svečanijim jer je riječ o prvim, ali ne i jedinim katoličkim osnovnim i srednjim školama na području Požeško-slavonske županije i Republike Hrvatske“. Spomenuo je kako je „Katolička osnovna škola prva škola koja je učenicima požeškog kraja omogućila pohađanje produženog boravka u kojem se svakom djetetu posvećuje osobita pozornost i pružaju prilike za njegov osobni rast i razvoj. Vrijednosti kojima svi trebamo težiti su one koje čovjeka nose i oblikuju, motiviraju ga i pokreću njegova djelovanja, u čijem se ostvarenju nalazi smisao i sadržaj ljudskog djelovanja. A, naći smisao znači ući u pravednost, ljubav i povjerenje, u dobrotu, ljepotu i istinu. Budućnost društva ovisi o načinu odgoja i obrazovanja u obitelji, školi i zajednici, u oblikovanju svakog mladog čovjeka pa je zbog toga vrijedno postojanje katoličkih škola i u hrvatskome društvu.“ U tom je smislu pomoćnik ministra zahvalio Požeškoj biskupiji na čelu s njezinim biskupom za angažman na odgojno-obrazovnom području kojim je nastavila tradiciju katoličkog školstva u Požegi i Požeškoj biskupiji, a koju su krajem 17. stoljeća započeli isusovci, te na koncu učenicima, učiteljima i zaposlenicima poželio uspješan rad u novom, prekrasnom i poticajnom okruženju.

Blagoslov zgrade

Arhitekt Boris Vučić Šneperger na koncu je prisutne kratko upoznao s izvedenim rado-

vima predstavljajući koncept novog zdanja. Uslijedio je obred blagoslova koji je predvodio biskup Antun. Zaželio je svima blagoslovljene odgojno-obrazovne napore koji će, napose učenike, oblikovati u odgovorne ljude hrvatske budućnosti. Pri koncu svečanosti biskup je dr. Albertu uručio veliku biskupijsku medalju i povelju zahvalnosti Požeške biskupije te rekao: „Poštovani gospodine dr. Alberte! Nakon što smo ovu novu školsku zgradu povjerali Božjem blagoslovu i Bogu uputili svoju zahvalnost, želio bih i Vama posvjedočiti našu zahvalnost i uručiti Vam biskupijsku medalju. Neka ona bude trajno znak naše molitvene povezanosti sa svima onima koji su nam pomogli podići ovu zgradu, a na korist mladim ljudima. Molim Vas, pozdravite sve svoje suradnike i prenesite im našu iskrenu zahvalnost. Bog plati!“

Potom su svi sudionici slavlja imali mogućnost razgledati prostore nove zgrade Odgojno-obrazovnog centra te se upoznati s njezinim sadržajima.

BLAGADAN SVETE KLARE U POŽEŠKOM SAMOSTANU KLARISA

U svom životu prvenstvo trebamo dati Bogu

Na blagdan sv. Klare, 11. kolovoza, biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s dijecezanskim i franjevačkim svećenicima predvodio je svečano euharistijsko slavlje u crkvi sestara klarisa u Požegi.

Čestitajući sestrama blagdan njihove svete Majke, kao i braći franjevcima, biskup je podsjetio na činjenicu kako ni 762. godine nakon njezina preminuća ona nije umrla, nego njezin duh živi napose u sestrama koje slijede njenu karizmu. U ime svih nazočnih rekao je kako su se došli radovati zbog Klarine veličine u Isusu Kristu i zbog onoga što je Bog probudio u sestrama te su krenule nasljedovati Klaru u siromaštvu i ljubavi za Isusa.

Tumačeći prvo liturgijsko čitanje iz Knjige proroka Hošee, biskup je kazao da prorok na temelju osobnoga bračnog iskustva i nevjere vlastite žene progovara o zaručničkom odnosu između Boga i njegova naroda, uspostavljenom u uzajamnoj savezničkoj vjernosti tijekom pustinjskog hoda iz egiptskog suzanjstva. Istaknuo je kako je pustinja mjesto na kojem nema ništa od čega bi se moglo živjeti, mjesto gdje ostaju samo čovjek i Bog te ona potiče na cjelovitu ljudsku oslonjenost i predanje Bogu, na savezničku vjernost koja se s pravom može nazvati zaručništvom. Upozorio je nazočne da bračno zajedništvo opstoji sve dok muž i žena daju prvenstvo jedno drugom i žive jedno za dru-

go, a kad postane važnije nešto drugo, ono se raspada. Kazao je da se upravo tako dogodilo sa židovskim narodom koji je postao nevjeran savezu, da Bog na usta proroka Hošee obznanjuje namjeru - svoju zaručnicu, izraelski narod povesti u pustinju i progovoriti njegovu srcu te obnoviti savez.

Svako nastojanje oko davanja prvenstva Bogu u svom životu, odbacivanje svega onoga što opterećuje naš odnos s Bogom biskup je nazvao dragocjenim povratkom u pustinju. Kazao je da su to na svoj način u svoje doba ostvarili sveti Franjo i sveta Klara kao i mnogi drugi te da u tom smislu pustinjom možemo nazvati i požeški samostan sestara klarisa koje su krenule njihovim stopama te žive i svjedoče zaručništvo Crkve s Isusom Kristom. Biskup je i sve nazočne vjernike potaknuo da se tru-

de oko svoje vlastite pustinje, trenutaka u kojima će biti sami s Bogom, utvrđivati se s obzirom na njegovo prvenstvo u njihovu životu, ulaziti s njime u duboko zajedništvo. Potaknut evanđeoskom slikom o međusobnom odnosu i povezanosti trsa i loze, biskup je upotpunio svoje tumačenje o zaručništvu između Krista i Crkve.

Pri svršetku euharistijskog slavlja, izmolišvi molitvu sv. Tereziji Avilskoj u njezinoj Godini, biskup je potaknuo prisutne da upravo s mislima kako je našem ljudskom srcu samo Bog dostatan poču sa svetoga slavlja. Sestre je ohrabrio te zahvalio za svjedočanstvo blizine Bogu te ih preporučio molitvi prisutnih vjernika. Zazivajući Božji blagoslov na sve nazočne, zaželio im je obilje duhovnih plodova po zagovoru svete Klare.

MISA U MIKLEUŠU ZA POGINULE ŽUPLJANE U DOMOVINSKOM RATU

Božja riječ nam daje odgovore na pitanja zla i patnje

U kapeli sv. Terezije Avilske u Mikleušu, u Župi Uznesenja BDM u Novoj Bukovici, 3. rujna slavljena je sveta misa za nedužne civile iz Četekovca, Čojluga i Balinaca koje su srpski pobunjenici okrutno poubijali 4. rujna 1991. godine. Misno slavlje predvodio je izaslanik požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, kancelar Josip Krpeljević. S njim su bili u koncelebraciji Mario Matijević, Mladen Štivin, Darijo Šimić, Augustin Tašić te Robert Kupčak.

Uvodeći u misno slavlje, kancelar Kr-

peljević okupljenim je vjernicima posvjedočio Biskupovu blizinu u ovom trenutku molitvenog sjećanja na njihove stradale rodake i prijatelje. Zatim je pročitao imena svih dvadeset i četvero ubijenih, kao i imena drugih župljana koji su na drugim mjestima i u drugo vrijeme položili svoje živote u obrani Domovine, a potječu iz ove župe. U homiliji se prisjetio kako je prije dvadeset i dvije godine bio poslan u Novu Bukovicu za božićne blagdane pastoralno pomoći tadašnjem župniku i kako se tada prigodom blagoslova obitelji upoznao s ovim tragičnim događajem, ali i s velikom spremnošću župljana da u svoju sredinu prihvate brojne izbjeglice. Reкао je da mi još uvijek nismo pronašli ljudske riječi kojima bismo dali odgovor na pitanje odakle i zašto se takvo zlo dogodilo. Ali zato kao vjernici odgovor nalazimo u Božjoj riječi koja nam je naviještena. Apostol Petar u današnjem evanđeoskom ulomku Isusu kaže da će učiniti sve što od njega zatraži - upravo zato što On koji ima riječi života vječnoga to traži - i da će na Njegovu, Isusovu riječ - ne na riječ nekoga drugoga - ba-

citi mrežu. I dobro je učinio jer se njegova dotad prazna mreža napunila bogatim ulovom. I mi uvijek učinimo dobro kada poslušamo Božju riječ jer ona rasvjetljuje tmine našega postojanja. Apostol Pavao u poslanici Kološanima govori o vlasti tame. Kad god je čovjek pod vlašću tame, a to znači pod vlašću grijeha, događa se zlo, a čovjekov život postaje ugrožen. Pavao nas uvjerava da smo mi Kristovim otkupljenjem izbačeni iz vlasti tame. Na temelju Apostolovih riječi kancelar je Krpeljević pozvao vjernike još jedanput na praštanje i nasljedovanje Božjeg milosrđa. Podsjetio ih je da se nalaze u kapeli sv. Terezije Avilske čiju 500. obljetnicu rođenja ove godine slavimo. Zamolio je sv. Tereziju da svima nama pomogne odagnati iz srca, duše i savjesti mrak mržnje i osvete pa da onda naša srca zrače svjetlošću Isusove pobjede nad grijehom i smrću.

Zazivajući Božji blagoslov na svršetku slavlja, preč. Krpeljević molio je za dar Božje utjehe, koja je kao i Božja riječ moćna i učinkovita te ostvaruje ono zbog čega je poslana.

MISA ZA POGINULE BRANITELJE U DARUVARU

Hrvatska se izgrađuje po onima koji su se spremni žrtvovati iz ljubavi

Dana 19. kolovoza biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu sa svećenicima Pakračkog dekanata, slavio je svetu misu u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Daruvaru prigodom godišnjice početka ratnih stradanja u tom gradu. Spomen na te događaje, u kojima je na današnji dan 1991. ubijen prvi branitelj policajac, a uz njega te iste godine poginuo još 21 branitelj, a četvorica nestala, organizirala je Udruga hrvatske policije branitelja Daruvara 91. i Grad Daruvar. Na početku svete mise biskupa je pozdravio domaći župnik Ivan Nikolić. U uvodnoj riječi biskup je nazočnima u crkvi spomenuo da su se okupili kako bi zajedno molili za poginule i stradale policajce te druge branitelje koji su položili svoje živote. Zapitao je jesu li oni to uzalud učinili te kazao da pravi odgovor imamo u žrtvi Isusa Krista na križu, Sina Božjega, a u kojoj svako polaganje života za drugoga nalazi svoj smisao, a naše ljudske pobjede ugrađene su u njegovu pobjedu nad smrću. Biskup je istaknuo kako ga raduje što kod nas postoje oni koji nastoje čuvati spomen na hrvatske branitelje, napose poginule, i što taj spomen nije tek u opisivanju značenja njihove žrtve za obranu domovine, nego u molitvi i povjerenju njihove sudbine živome Bogu i promatranju njihova dostojanstva u njemu.

Nema života bez umiranja

Na početku homilije biskup je istaknuo da svrha našega dolaska u crkvu nije nešto govoriti o palim hrvatskim braniteljima, nego po svetom slavlju biti dionicima Isusova tijela položenog za nas i prolivene krvi, u čemu na najdublji način susrećemo istinu o braniteljima koji su položili živote za našu slobodu. Kazao je da nas u to otajstvo uvodi sam Isus Krist uspoređujući u evanđelju svoj i naš život sa zakonitošću zrna pšenice koje

mora pasti u zemlju i istrunuti da bi mogla krenuti klica novog života, izrasti stabljika i donijeti mnogo bogatiji plod od zrna koje je umrlo. Nema života bez umiranja, kazao je, a to umiranje je ljubav koja je u temelju svega postojećeg i koja je u svojoj biti polaganje života za drugoga. To je Božji dinamizam života očitovan u Kristovu potpunom predanju za nas, rekao je biskup. Dodao je kako je većina naših branitelja, po spremnosti da polože život za vrijednosti kao što je sloboda, domovina, obitelj, duboko u sebi nosila istinu tog dinamizma Božje ljubavi pa su dali svoje živote za nas te je stoga ljekovito prisjećati se njihovih života i umiranja jer oni nisu nestali, nego su ugrađeni u duboku stvarnost Ljubavi koja je Bog.

Zakonitost ljubavi

Da bi još snažnije pojasnio spomenutu zakonitost ljubavi, biskup je upozorio na upaljenu uskrsnu svijeću u čiji je mali plamen Bog utisnuo veliku moć kojom svjetlo pobjeđuje tamu. Ona je, uz zrno pšenice, još jedan podsjetnik na Isusa Krista koji je snagom Božje ljubavi poput svjetla jači od mraka, zla i smrti. No, dramatično je pitanje, nastavio je biskup, kome mi u Hrvatskoj otvaramo vrata svojega srca? Ako otvaramo svoje živote mraku, međusobnim osudama, ogovaranjima te ako se to događa u političkom i gospodarskom životu, onda je naravno da grcamo u nemoćima tame i da takvi ljudi nisu u službi čovjeka. Istaknuo je od kolike je važnosti, u razmišljanjima i nastojanjima oko obnove i napretka u Hrvatskoj, vjerovati spomenutoj Božjoj logici i unositi je na političku, gospodarsku, kulturnu, prosvjetnu i druge razine života. Dodao je još nazočnima ako imaju bolju formulu po kojoj će biti pobjednici u životu, neka je pošteno slijede, ali je pripomenuo da je

čovječanstvo ne poznaje, nego da to ostaje trajno Isus Krist, jedini pobjednik nad smrću, te ih je pozvao da ga danas još uvjerljivije prihvate kao istinu od koje će živjeti. Biskup je očitovao želju da se pored toga u ovom svetom slavlju zaustavimo pred tolikim braniteljima i brojnim tzv. malim ljudima te da utvrdimo kako se naša sadašnjost i budućnost ponajviše izgrađuju po takvim neznatnim i neznanim ljudima koji vjeruju Isusu Kristu i u pobjedu svjetla nad mrakom, ugrađuju svoju ljubav i žrtvu u obiteljski i društveni život te po njima Hrvatska pobjeđuje. Podsjetio je na važnost svoje strategije i oružja u Domovinskom ratu, ali je istaknuo da je konačnu pobjedu ostvarila ljubav onih branitelja koji su sebe do kraja položili za druge i združili se s Bogom.

U ruci Božjoj

Ukazujući na takvu ljubav, biskup se nadao na riječi prvog liturgijskog čitanja koje naviješta kako su duše pravednika u ruci Božjoj, a očima se bezbožničkim čini da oni umiru, a njihov odlazak s ovoga svijeta kao nesreća. Svima okupljenima biskup je poručio da se nalaze na svetom mjestu kako bi se oslobodili bezbožničkog pogleda kojim je moguće tumačiti i djelo naših branitelja i koji ne vidi dubinu Božje stvarnosti u koju smo uronjeni. Također je poručio da nas naši poginuli branitelji pozivaju da ne svedemo niti sebe niti njih tek na koju izrečenu riječ, nego da, svjesni toga da su nam darovali slobodu i dostojanstvo mira, i mi tako idemo s njima, a to znači da svatko na svojoj razini daruje sebe u obiteljima, u braku, u društvu. Srce nam kaže da čovjek nije stvoren za malo, istaknuo je biskup, a pogotovo ne za sebičnost koja ga razara, nego za Božju ljubav, za puninu, za put na kojemu svjetlo pobjeđuje mrak. Na svršetku misnoga slavlja otpjevana je hrvatska himna, a potom je biskup u ime poginulih hrvatskih policajaca i drugih branitelja zahvalio svima nazočnima što su ih se molitveno spomenuli, napose članovima Udruge hrvatske policije ranitelja Daruvara 91. te iskazao posebno poštovanje i blizinu obiteljima i najbližima poginulih branitelja grada Daruvara.

U VIROVITICI OTVORENA KATOLIČKA OSNOVNA ŠKOLA

U središtu škole je čovjek – djelo Božje ljubavi

Dana 7. rujna započela je još jedna nova školska godina te je tom prigodom u Virovitici otvorena Katolička osnovna škola. Na svečanom činu otvorenja sudjelovao je biskup Antun Škvorčević, osnivač Škole, a među ostalima bili su nazočni predstavnici javnih vlasti na čelu sa županom virovitičko-podravskim, Tomislavom Tolušićem, virovitičkim gradonačelnikom Ivicom Kirinom, ravnateljima katoličkih i drugih škola kao i svećenici Virovitičkog dekanata.

Svečanost otvorenja održana je u virovitičkom Kazalištu. Jednosatni program održali su učenici Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici pod vodstvom profesorice hrvatskoga jezika Sunčane Voronjecki

i dječji zbor Katoličke osnovne škole iz Požege pod vodstvom profesorice glazbe Ljube Šolić uz glazbenu pratnju Tomislava Jurića. Pozdrav nazočnima uputio je ravnatelj nove Katoličke osnovne škole u Virovitici, Mario Večerić. Potom je svoju riječ uputio biskup Antun Škvorčević, koji je spomenuo kako i ovo otvorenje Katoličke osnovne škole u Virovitici svjedoči o demokratskom sustavu u Hrvatskoj u okviru kojega roditelji mogu slobodno - kao u drugim europskim zemljama - izabrati gdje i kako žele odgajati i školovati svoju djecu. Kazao je da katolička škola nije alternativna, nego komplementarna javnim školama te naglasio kako je ona obogaćenje školstva u Virovitici te ulazi u sustav škola kojima je osnivač Požeška biskupija. Potom je spomenuo da je katolička škola utemeljena na kršćanskoj antropologiji u čijem je središtu čovjek kao neponovljiva i jedinstvena osoba, djelo Božje ljubavi, i koja u Isusu Kristu, pobjedniku nad zlom i smrću, ima svoj konačni smisao. Istaknuo je važnost suradnje između roditelja i Škole, obitelji i učitelja na jedinstvenom odgojno-obrazovnom projektu te je zazvao Božji blagoslov na rad ove ustanove koja će djelovati u povezanosti s Katoličkom klasičnom gimnazijom u Virovitici.

Na kraju programa učenici Katoličke klasične gimnazije u Virovitici predali su prigodne darove prvim učenicima Katoličke osnovne škole koji su potom u pratnji svojih učiteljica i roditelja prvi puta ušli u školu i svoju učionicu gdje im se pridružio i biskup Škvorčević te ih ohrabrio u dragocjenom radu oko izgradnje i rasta mladog čovjeka. (M.V.)

SUSRET DJELATNIKA KATOLIČKIH ŠKOLA POŽEŠKE BISKUPIJE

Isus Krist je temelj katoličkog odgojno-obrazovnog sustava

Piše: Marijan Pavelić • Snimio: V. Marić

U Požegi su se 5. rujna susreli djelatnici katoličkih škola Požeške biskupije iz Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi te iz Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije u Virovitici. Susret je organizirao Ured za katoličke škole na čelu s predstojnikom Ivicom Žuljevićem, a na njemu je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević.

Prvi dio programa u Maloj dvorani sv. Terezije Avilske započeo je molitvom i čitanjem evanđeoskog ulomka u kojemu Isus poziva Petra „Duc in altum – Povezi na širinu“, što je geslo katoličkih škola biskupije. Potom je predstojnik Žuljević uputio riječi pozdrava te predstavio tijek susreta.

Dinamična Crkva

Biskup Škvorčević je progovorio - ne samo kao pastir požeške mjesne Crkve niti samo u svojstvu onoga koji promiče odgoj i obrazovanje u Požeškoj biskupiji - nego i kao predsjednik Vijeća HBK za katolički odgoj. Spomenuo je kako naviješteno evanđelje u više svojih sastavnica otvara učiteljima obzor na kojem se odvija odgoj i obrazovanje u katoličkim školama te ih je pozvao da budu radosni što u njima djeluju. Među ostalim je istaknuo da Isus, kako ga predstavlja evanđelist, nije želio ostati na kopnu, na obali, nego je zamolio Petra da uđe u njegovu lađu te iz nje poučava narod. Više je razloga te Isusove želje, rekao je biskup, ukazavši na to da nas Petrova lađa iz koje Isus propovijeda podsjeća na Crkvu kojoj je Petar na čelu, da poučavanje

iz lađe svjedoči kako Isus nije htio statičnu, nego dinamičnu, živu Crkvu, zajednicu u pokretu, usmjerenu prema cilju koji joj je on dao. Ukazao je na to da su ciljevi koje postavljaju ljudi uvijek ograničeni, nerijetko označeni sebičnošću i zlom te je podsjetio kako smo i danas svjedoci mnogih nevolja do kojih su dovele određene ljudske strategije, a da su između ostalog njihove žrtve migranti i prognanici koji su se ovih dana u dramatičnom broju uputili u Europu. Protumačio je da Isus nije poput filozofa koji nudi neke ljudski smišljene projekte, nego je jedinstvena pojava u povijesti čovječanstva, Bog i čovjek koji je strategijom Božje ljubavi moćan probiti granice sebičnosti, zla i smrti, povesti čovjeka prema njegovoj punoj slobodi, dostojanstvu i smislu. Kazao je da Isus ne zastupa neke teorije, ideologiju, nego je On Put, Život, Istina i zato uvijek aktualan tijekom dvije tisuće godina - do danas. Istaknuo je da je stoga razložno postaviti Isusa Krista temeljem odgojno-obrazovnog sustava kako bi On mladog čovjeka u njegovu nastojanju da osvoji život poveo putem kojim se stiže k cilju. To je polazište naših katoličkih škola, snažnim je riječima zaključio biskup i posvjedočio: „Mene to oduševljava. U Isusu Kristu nisam neka sporedna, beznačajna osoba, nego biće u središtu Božje ljubavi, plovim k cilju koji mi je postavio Bog.“

Odgoj za slobodu

U drugom je dijelu svoga izlaganja biskup Škvorčević progovorio o crkvenim dokumentima, spomenuvši kao ključnu Deklaraciju o odgoju *Gravissimum educationis*

II. vatikanskog sabora na kojoj se temelji i nacrt Odgojno-obrazovnog projekta izrađenog pri Nacionalnom uredu za katoličke škole kao pomoć školama u konkretnom ostvarenju evanđeoskih načela. Jedna od veoma važnih zasluga toga dokumenta jest, kazao je biskup, ostvariti prijelaz od škole institucije prema školi zajednici. To znači, nastavio je, da učenika treba prihva-

titi kao jedinstvenu i neponovljivu osobu, tjelesno-duhovno biće kojemu nije dovoljno posredovati samo neka znanja po kojima bi se uključio u proizvodno-potrošačko društvo, nego mu pomoći da se cjelovito izgradi. Zato se uz obrazovanje zauzima-mo za odgoj koji potiče njegovu slobodu da živi čovjeka po Isusovu modelu i u njemu pronađe svoj smisao. Dodao je da svaki djelatnik naših škola treba imati takav pristup prema povjerenim učenicima.

U posljednjem dijelu izlaganja biskup je predstavio mjesto katoličkih škola u našem društvu polazeći od određenih crkvenih dokumenata i ugovora koje je sklopila Republika Hrvatska sa Svetom Stolicom. Naglasio je važnost uloge učitelja, napose vjeroučitelja u katoličkim školama. Na kraju je zahvalio svima za požrtvornost kojom nastoje vršiti učiteljsku službu u katoličkim školama i poželio dobar početak novomenovanim ravnateljima.

U drugom je dijelu susreta ravnatelj Bedeničić kratkom prezentacijom prikazao kako bi se trebao primijeniti Odgojno-obrazovni projekt u Katoličkoj gimnaziji u Požegi, a potom je predstojnik Žuljević otvorio još neka pitanja praktične naravi te iz svoga dugogodišnjeg iskustva dao konkretne smjernice za novu školsku godinu. Susret je završio euharistijskim klanjanjem u Katedrali.

Susret ravnatelja katoličkih škola

U prostorima Biskupskog doma u Požegi, 1. rujna održan je susret ravnatelja katoličkih škola Požeške biskupije. Susretu su, uz ravnatelje, nazočili biskup Antun Škvorčević i voditelj Odgojno-obrazovnog centra Ivica Žuljević.

Biskup je izrekao dobrodošlicu okupljenim ravnateljima, napose dvojici novih ravnatelja, Ivanu Bedeničiću, ravnatelju Katoličke Gimnazije u Požegi i Mariju Večeriću, ravnatelju Katoličke osnovne škole u Virovitici. Potom su razgovarali o značenju i daljnjem razvoju odgojno-obrazovnog programa za katoličke škole biskupije te o određenim zajedničkim točkama i događanjima koja će se održati u Požegi i Virovitici. Posebno je bilo razgovora o stanju i otvorenju nove Katoličke osnovne škole u Virovitici i o organizaciji svečanog programa otvorenja. Na drugome dijelu susreta ravnatelji su razgovarali o daljnjem planu i programu školskog djelovanja i o zajedničkoj suradnji s ciljem što boljeg povezivanja katoličkih škola biskupije.

XII. KARMELIJADA ODRŽANA U POŽEGI

Pravi Terezijin Karmel je ljudsko srce koje osluškuje Boga

zdravila je s. Maja Pavla. Pozdravnu je riječ svima okupljenima uputio i župni vikar Krunoslav Siroglavić dok su sve prisutne u program susreta uvele moderatore iz Požege - Ivana i Marijana Vidović. Program se zatim nastavio u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje su svi prisutni mogli vidjeti na prezentacijama fotografije s prošlih susreta ove vrste i tako napraviti uvod u katehezu koju je održao Dario Tokić. Nakon pauze svi su mladi bili podijeljeni u više od petnaest skupina po cijelom prostoru ispred Katedrale, u parku i u župnim prostorima te su imali radionicu „Karmelska duhovnost“ koja je završila zajedničkim izvještajem.

Živa voda

Nakon slobodnog vremena i pauze za ručak, u četrnaest je sati bila mogućnost razgledavanja Katedrale. Prisutni su u dvadesetak minuta imali priliku čuti kratku povijest Katedrale, ukratko o njezinoj izgradnji i uređenju prilikom uspostave Požeške biskupije, upoznati njezinu unutrašnjost, a nakon toga jedna je grupa posjetila Katedralnu riznicu dok je druga bila u Kripti Katedrale. U crkvi sv. Lovre mlade je primio, i pokazao im unutrašnjost, kancelar požeške biskupije Josip Krpeljević. Osim toga, bila je mogućnost razgledavanja i franjevačke crkve Duha Svetoga u Požegi.

U petnaest sati Dario Tokić je izložio relikviju sv. Terezije Avilske koja se čuva u Katedrali i na taj je način započeo Sat molitve „Živa voda“. Sve se prisutne uvelo u euharistijsko klanjanje pred Presvetim Oltarskim sakramentom molitvenom-scenskim prikazom o životu sv. Terezije Avilske u kojem su se koristili ulomci njezinih spisa o ulozi i načinu molitve u našem životu.

U 16 sati svi su se sudionici Karmelijade okupili ispred Katedrale i ondje snimili milenijsku fotografiju u obliku grba ovogodišnjeg susreta. Ujedno su izveli nekoliko pjesama s pokretom. Središnji događaj susreta bila je sveta misa u

Katedrali (u 17 sati) koju je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević. Mladi su prije ulazne procesije oblikovali „živi škapular“ koji su prinijeli kao dar u svetoj misi na oba bočna oltara.

Traganje za istinom

Na početku misnoga slavlja biskup je pozdravio karmelićanina Darija Tokića, druge svećenike, časne sestre karmelićanke i sve prisutne mlade Karmela i Zajednice karmelskih laika iskazujući radost što su se o 500. obljetnici rođenja sv. Terezije Avilske i u Godini njoj posvećenoj u Požeškoj biskupiji okupili u Požegi svjedočeći živu Terezijinu prisutnost po njezinu duhu koji ih pokreće i duboko sjedinjuje s Isusom Kristom.

U homiliji je istaknuo kako je zapravo pravi Terezijin Karmel ljudsko srce koje osluškuje i čuje Božju prisutnost, srce koje traga za dubinom i istinom i u Isusu Kristu pronalazi smisao i ispunjenje. Istaknuo je da je to na tragu Terezijinih nastojanja oko otkrivanja Boga u svom srcu i njezina uvjerenja da je nakon svega čovjeku samo Bog dostatan. Na kraju svete mise biskup je zahvalio svima na susretu kao i za njihovu prisutnost, pjesmu i molitvu istaknuvši da je danas požeška Katedrala bila puna – ne njihove fizičke prisutnosti – nego po onome što nose u svome srcu, čime su ozračili Katedralu, Grad i Požešku biskupiju. Potom je provincijalna poglavarica s. Kristina Pišković izrekla riječi zahvale za ovaj susret i zajedno s mladima uručila prigodne poklone biskupu Škvorčeviću i župniku župe sv. Terezije Avilske u Požegi, Ivici Žuljeviću.

Nakon svete mise susret je nastavljen druženjem u dvorištu Doma Ivana Pavla II. uz mali domjenak, a potom su se sudionici uputili svojim kućama. Grupa mladih iz Zagreba prespavala je u Požegi zajedno sa s. Majom Pavlom te su bili prisutni na svetoj misi u Kapeli sv. Ivana Pavla II. u nedjelju, 30. kolovoza u 8 sati, a koju je predvodio p. Dario Tokić.

U požeškoj Katedrali održana je 29. kolovoza XII. Karmelijada pod geslom „Samo Bog dosta je“, a kojoj su nazočili mladi Karmela Božanskog Srca Isusova i Zajednice karmelskih laika iz različitih mjesta: Zagreb, Hrvatski Leskovac, Strmec, Slavonski Brod, Bibinje, Split, Gabela Polje i domaćini iz Požege.

Od otaca karmelićana bili su prisutni Dario Tokić, duhovnik Mladih Karmela BSI, Dražen Marija Vargašević, suradnik u projektima i Mario Kralj, a uz više sestara karmelićanki te novakinja i postulantica karmelskog reda bila je prisutna i s. Kristina Pišković, provincijalna poglavarica Hrvatske provincije sestara Karmelićanki BSI i s. Maja Pavla Bašić, koordinatorica mladih i cijeloga susreta.

Karmelska duhovnost

Program je započeo okupljanjem ispred Katedrale u ranim jutarnjim satima, a bilo je prisutno oko 300 sudionika koji su nosili majice s grbom susreta, tiskanih za ovu prigodu. Susret je službeno počeo u devet sati u Katedrali sv. Terezije Avilske pjesmama i pjevanjem karmelske himne te molitvom Jubileja. Sve prisutne po-

U požešku Katoličku osnovnu školu krenula sedma generacija učenika

U ponedjeljak 7. rujna sedma po redu generacija učenika u Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi po prvi je puta sjela u školske klupe. Četrdeset i dva učenika i njihove roditelje na ulazu su dočekali učenici drugog razreda i djelatnici Škole na čelu s ravnateljem Želimirom Žuljevićem i učiteljicama Lucijom Lucić i Martinom Čerti. Učenici i roditelji okupili su se u prostorima Škole zajedno s požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem, predstojnikom Ureda za katoličke škole Ivicom Žuljevićem te školskim djelatnicima.

Prigodni program započeo je pjesmom zbora, a zatim je pozdrav nazočnima uputio ravnatelj Želimir Žuljević te osnivač Škole, biskup Antun Škvorčević. Biskup je prvaše poučio da škola nisu samo zidovi zgrade, klupe i stolovi, torba i knjige, nego ponajprije oni, učenici i njihovi roditelji te učitelji, a napose Isus, moćan ljubavlju, koji im želi pomoći da u katoličkoj školi ne rastu samo tjelesno, u visinu, nego da budu veliki u srcu. Kazao je da se u tom zajedništvu po molitvi, učenju, plemenitosti, dobroti, međusobnom poštovanju i ljubavi ostvaruje cjeloviti odgoj. Poželio je da se uz Božju pomoć u suradnji škole i obitelji to što snažnije ostvaruje. Nakon biskupova blagoslova učenici drugih razreda izveli su kratki dramski prikaz, a zborashi su pjesmom otpratili prvaše u njihove učionice. (K.J.)

LJETNI SUSRET BOGOSLOVA U VELIKOJ

Svećeničko je zvanje ideal za kojim treba hrabro ići

Nakon svetkovine sv. Lovre bogoslovi Požeške biskupije započeli su kao i proteklih godina svoj ljetni susret u Velikoj, pod vodstvom Roberta Mokrog, biskupskog delegata za bogoslove. U srijedu, 12. kolovoza, pohodio ih je biskup Antun Škvorčević i s njima slavio svetu misu. U uvodu misnoga slavlja biskup je istaknuo važnost susreta bogoslova u njihovoj mjesnoj Crkvi iz koje su izrasli i za koju se spremaju biti svećenici, s ciljem što boljeg međusobnog upoznavanja i molitvenog učvršćivanja u duhovnom pozivu. Kazao je da im se pridružuje svojom molitvom kako bi trag Božjeg poziva bio snažan u njihovim srcima, rastao, bio njihova radost, smisao i

cilj života. Pozvao ih je da se povjere Isusovoj Majci koja se osobito štuje u Velikoj i za čiju se svetkovinu Uznesenja na nebo ovih dana pripremamo.

Tumačeći liturgijsko čitanje iz Ponovljenog zakona, biskup je u homiliji predstavio lik Mojsija o kojemu Sveto pismo govori biranim riječima. Upozorio je da današnje čitanje opisuje Mojsija kao čovjeka koji je s Bogom razgovarao licem u lice istaknuvši da lice na svoj način očituje cijelu osobu i da se nebo nerijetko naziva gledanjem Boga licem u lice, čime se označava posvećeno zajedništvo između Boga i čovjeka. Dodao je kako je Isus Krist vidljivo Božje lice te da nas drugovanje s njim i razgovor

licem u lice uvodi u takvo zajedništvo s Bogom u kojem se ostvarujemo u punini svoje ljudskosti. U tumačenju Mojsijeva lika biskup je još kazao kako je iz razgovora licem u lice s Bogom on postao dionikom objave Božjih nauma o svom narodu i njihov izvršitelj i kako je to sa sobom nosilo mnoge poteškoće jer se Božje djelo teško probija u ranjenom ljudskom stanju te da je to Mojsija dovelo do sumnje u ostvarenje Božjih obećanja i on radi toga neće uvesti narod u obećanu zemlju, nego Jozua, sin Nunov. Rekao je bogoslovima da je njihovo zvanje određeni ideal koji je u njih usadio Bog, zvijezda vodilja te da nastoje tako duhovno živjeti da u njega ne posumnjaju, nego hrabro idu za njim.

Tumačeći prisposobu u evanđelju o pozivu na gozbu, u kojoj se sva trojica pozvanih ispričavaju i odbijaju doći, biskup je ustvrdio kako nam to kazuje da nije svaki Božji poziv uspješan jer čovjek pred njim ostaje slobodan i može izabrati neko drugo opredjeljenje te da je tako i s bogoslovnim duhovnim pozivom. Dodao je kako gospodar ne odustaje od poziva te na mjesto onih koji su odbili on poziva sakate, hrome, sirotinju, ljudski gledano - nevrjedne slojeve društva po kojima ostvaruje svoj naum. Poručio je bogoslovima da ne izdaju Božji poziv i da se, s druge strane, ne boje svojih slabosti jer Bog po takvima želi očitovati kako se njegovo djelo ne ostvaruje ljudskom, nego njegovom moći.

Duhovne vježbe požeških mladih u Velikoj

Otkrivati istinu o samome sebi

U domu sv. Augustina u Velikoj od 16. do 19. kolovoza održale su se duhovne vježbe za požeške djevojke i mladiće koje je vodio Krunoslav Siroglavić, župni vikar u župi sv. Terezije Avilske u Požegi, a misao vodilja bila im je „Idi i popravi moju kuću.“ Većina, od tridesetak sudionika duhovnih vježbi, jesu mladi koji se svake subote okupljaju na večernje klanjanje pred Presvetim u požeškoj Katedrali. Biskup Antun Škvorčević posjetio ih je 17. kolovoza i s njima slavio svetu misu. U pozdravu im je kazao da su učinili pravi korak kada su odvojili četiri dana kako bi u tišini oslušivali Boga, sebe i prijatelje s kojima se nalaze u Velikoj.

U homiliji biskup je upitao mlade kako su uvjeravajući ih da o tome trebaju razmišljati i razgovarati tijekom duhovnih vježbi koje su dragocjena prigoda za propitivanje o njima samima, o životnom putu, o onome što trebaju raditi i u čemu mogu pronaći smisao. Podsjetio ih je da u školi i na studiju proučavaju stvarnost oko sebe, ali da je puno važnije otkrivati istinu o samome sebi, oslušivati svoje srce u kojem odjekuje Božji stvoriteljski glas i poziv da sa sobom nešto

učinimo. Naglasio im je kako je svaki od njih veliki Božji dar, ali da s njime treba nešto započeti, uzeti ga u svoje ruke da inercija, s obzirom na vlastiti život, može dovesti do toga da se prepuste onome što im sebičnost diktira, da ih zavedu oni koji ih žele iskoristiti za vlastite svrhe, okovati ovisnostima u kojima gube slobodu i dostojanstvo.

Polazeći od liturgijskih čitanja, biskup se najprije osvrnuo na ulomak iz Knjige o sucima koji ukazuje na činjenicu da je narod onakav kakvi su njegovi pojedinci. Istaknuo je kako u ono davno doba, pa tako i danas, postoji napast da se pojedinac počne ponašati i ravnati prema drugima, uvjeravajući sebe da je nešto dobro jer to tako drugi čine, i na taj način gubi osobnu posebnost, jedinstvenost i neponovljivost. Snažnim riječima potaknuo je mlade da se ne daju pretvoriti u masu, ili u nešto još gore, u kojoj ih određeni vođe promatraju kao objekt vlastitih prohtjeva, zavode na put gubitka časti. Podsjetio ih je da je njihovo dostojanstvo u Božjem podatku u njima te da ga ne daju prodati ni za što. Još je dodao kako je izraelski narod na putu slobode,

kamo ga je pozvao Bog pod Mojsijevim vodstvom, prolazio pustinjom, stanjem i prostorom u kojem nema ničega na što bi se čovjek mogao osloniti, nego samo na Boga. Kazao je mladima da to ne zaborave kad nastupi neka teška životna situacija, da patnje, trpljenja i neuspjesi nisu jednostavno gubitništvo, nego duboko oranje životne brazde iz koje se može očekivati bogati rod, kako nam to svjedoči sam Sin Božji koji je išao tim putem. Naglasio je da upravo na tom obzoru pustinjački i strogi klauzurni redovi u kršćanstvu imaju smisao.

ZAZIV DUHA SVETOGA U VIROVITIČKIM KATOLIČKIM ŠKOLAMA

U povezanosti s Bogom možete izrasti do neba

U prostorima Katoličke klasične gimnazije i Katoličke osnovne škole u Virovitiči biskup Škvorčević je 9. rujna predvodio euharistijsko slavlje sa zazivom Duha Svetoga za učenike i djelatnike spomenutih škola. Uz biskupa su u koncelebraciji bili još i ravnatelj Katoličke osnovne škole Mario Večerić, vjeroučitelj i duhovnik Katoličke klasične gimnazije Ivan Certić i tajnik Krunoslav Juraković. Na početku misnoga slavlja biskup je pozdravio djelatnike škola na čelu s ravnateljem Gimnazije Mariom Vornjeckim i sve učenike, napose one najmlađe školarce, učenike i učenice prvoga razreda. Kazao im je kako su na početku školske godine, na neki način, već ušli u odnos s profesorima i učiteljima, školom i učionicama, školskom torbom i knjigama i tako učinili važan korak, ali da ovom svetom misom želimo napraviti još važniji korak, povezati se s Bogom na ulazu u novu školsku godinu.

U homiliji biskup je istaknuo školarcima da nisu došli u školu samo radi učenja, nego prvenstveno radi cjelovitog rasta po mjeri Božjoj. Kazao im je kako je pri jednom od posjeta Svetoj Zemlji saznao što je i kako zapravo izgleda zrno gorušičino, ono zrno koje Isus spominje u svojim prisposodobama o životu te nastavio da je ono sićušno poput zrnca praha koje, kada se posije u zemlju, uz nešto vlage i topline izraste u drvo. Povezao je tu sliku s učeničkim rastom po mjeri Božjoj riječima: „Ako

Bog od takve prašine može izvesti visoko stablo, kako onda ne bi mogao učiniti da i iz vas izraste veliki čovjek. Kao što je u sitno gorušičino zrnce upisao mogućnost visokoga stabla, tako je u vaše srce upisao mogućnost velikoga čovjeka“. Poručio je učenicima da su katoličke virovitičke škole otvorene, ne da bi njezini učenici ostali na niskoj razni svoje jedinstvene i neponovljive osobe, nego da se u njima u povezanosti s Bogom događa rast do neba, do uskrsnuća. Istaknuo je da će tim putem i njihovo znanje koje stječu u školama dobiti pravu vrijednost kako bi jednoga dana postali vrijedni hrvatski građani koji cjelovitošću svoje osobne izgradnje snažno pridonose

napretku hrvatskoga društva.

Na kraju misnoga slavlja biskup je ohrabrio gimnazijalce i učenike Osnovne škole da se ne boje nikakvih poteškoća i poručio im kako su katoličke škole namijenjene njima, mladim ljudima i djeci, da bi odgajani u povezanosti s Isusom Kristom mogli biti spremni na životne izazove u budućnosti svjedočeći da su duhovno jaka i mlada hrvatska generacija koja ima jasan cilj što želi učiniti od svoga života. Podsjetio ih je da će kroz školsku godinu sigurno biti problema i poteškoća i da pri tome mole za snagu koju samo Bog može dati i po kojoj mogu pobijediti svaku nevolju. (K. J.)

Susret vjeroučitelja i podjela mandata na početku nove vjeronaučne školske godine

Dragocjeno je biti biće nade

Prred početak nove školske godine, 1. rujna, u Požezi je održan susret vjeroučitelja Požeške biskupije. Prigodno euharistijsko slavlje predvodio je u crkvi sv. Lovre biskup Antun Škvorčević. U koncelebraciji je bilo 15 svećenika, predvođenih predstojnikom Katehetskog ureda biskupije Robertom Mokrim. Biskup je u pozdravu podsjetio vjeroučitelje na veliko značenje učiteljskog dara koji se u njihovu poslanju treba očitovati kao svjedočanstvo života po naumu Božjem. Potaknuo je sve na molitvu za taj dar kako bi obnovljena i vjerna srca ušli u novu školsku godinu.

U homiliji biskup je - tumačeći liturgijska čitanja - upozorio vjeroučitelje na Pavlovu tvrdnju u poslanici Solunjanima kako nas može zaskočiti mrak te tada postanemo bića tame, a da smo pozvani biti u Isusu Kristu sinovi svjetla. Potaknuo ih je da ispitaju kako stoje s prvenstvom Isusa Krista u njihovim životima po kojem postaju sami svjetli i svjedoci svjetla. Podsjetio ih je da su u krštenju postali dionicima Isusove sudbine, preneseni iz mraka u svjetlo, da se Isus u današnjem evanđelju predstavlja moćnim pobijediti Zloga, da ispunjeni njime i sami mogu biti pobjednici nad njegovim navalama i ne postati zarobljenicima njegova djela u svijetu. Spomenuo je kako je od posebne važnosti imati na umu da nas je u krštenju Isus Krist snagom Duha obilježio za svoje te da, dok s njime surađujemo, Zli ne može preuzeti vlast nad nama što je potrebno imati na umu, napose u prosudbama o nečijoj opsjednutosti Zlim.

Još je, na temelju svetih čitanja, kazao vjeroučiteljima da ne postoji Božje djelo u našem svijetu paralelno s ljudskim djelom označenim zlom, nego da je Isus svojim utjelovljenjem ušao u naš svijet nemoći i smrti te ga iznutra preobražava u njegovim najizgubljenijim sastavnicama, pa i u suvremenim nevoljama označenima ovih dana stradanjima mnoštva migranata, prognanika i izbjeglica, te da će „Dan Gospodnji“, drugi Isusov

dolazak, biti konačno oslobođenje i dovršenje svega stvorenoga. Kazao je da kršćanin stoga u svim - pa i najtežim zbivanjima - umije čitati „znakovne vremena“ i ostati biće nade, što je napose dragocjeno danas Hrvatskoj.

Naglasio je kako je potrebno uvijek iznova živjeti na tom pozitivnom obzoru i svjedočiti ga drugima, unositi u svijet tu Radosnu vijest. Poručio je vjeroučiteljima da je Isus Krist ključ razumijevanja smisla čovjeka i svemira te kako je važna stručnost u njihovu vjeronaučnom djelovanju, ali da ona ne može ljude uvesti u puninu života za kojom čeznu, nego samo Isus Krist kojega svjedoče. U tom je smislu upozorio da oni ne ulaze natječajem u školu, nego biskupovim mandatom koji ih podsjeća da su kvalificirani za školski vjeronauk onoliko koliko su uronjeni u Krista. „Mandat je stoga poziv da provjerite sami sebe i vlastiti život u Isusu Kristu“, zaključio je biskup. Potom ih je sve povjerio zagovoru Isusove Majke kako bi mogli biti svjetlo u svijetu i istinski suradnici njezina sina, Isusa Krista.

Pri svršetku euharistijskoga slavlja biskup je uručio vjeroučiteljima privremene i trajne mandate, a nakon toga slijedio je kratki susret u Dvorani sv. Terezije Avilske pri kojemu su bili upućeni na određene zajedničke programe koje ih očekuju u novoj školskoj godini.

MISA ZAZIVA DUHA SVETOGA ZA POŽEŠKE SREDNJOŠKOLCE

Znanje pomoću kojeg ćemo činiti dobro

U crkvi sv. Lovre u Požegi slavljena je 11. rujna sveta misa sa zazivom Duha Svetoga za učenike i profesore srednjih škola grada Požege. Misu je predvodio kancelar Požeške biskupije Josip Krpeljević u koncelebraciji s Robertom Mokrim, Želimirom Žuljevićem, Marijanom Pavelićem, Nikolom Legcem te Ljubišom Krmarom. Na početku misnoga slavlja kancelar Krpeljević pozdravio je sve nazočne posvjedočivši im blizinu i molitveno zajedništvo biskupa Antuna Škvorčevića.

U homiliji se osvrnuo na riječi iz Prve poslanice Timoteju. Apostol Pavao, jamačno jedan od učenijih ljudi svog vremena, nije se ustručavao svom učeniku Timoteju priznati vlastito neznanje zbog kojega je u prošlosti bio hulitelj, progonitelj i nasilnik. Tek u susretu s Isusom Kristom Pavao je, prosvijetljen Duhom Svetim, otkrio znanje koje ga je izvuklo iz ropstva zla i grijeha. Pavlovo iskustvo nam pokazuje da postoji znanje koje ne vodi k dobru. Mi kroz naše školovanje želimo stjecati ono znanje koje nam omogućuje činiti dobro, a takvo nam znanje jedino daje Bog po Isusu Kristu u snazi Duha Svetoga, pojasnio je prečasni Krpeljević. Osvrćući se na Lukin evanđeoski ulomak u kojem Isus u govoru na gori između ostalog kaže: »Nije učenik nad učiteljem«, ustvrdio je da je suvremeni svijet zbog svoga osebnog poimanja ravnopravnosti i načelnog odbacivanja svakog autoriteta u opasnosti krivog razumijeva-

nja ove Isusove riječi. Učeniци koji svojim učiteljima iskazuju poštovanje podlažući se njihovu autoritetu ne umanjuju svoje dostojanstvo, već ga, dapače, potvrđuju u pravome svjetlu. Govoreći o Duhu Svetom, kancelar je istaknuo tri od mnogih područja na kojima On svojim božanskim djelovanjem može biti od pomoći učenicima, a to su područje kreativnosti, inspiracije i motivacije. Poručio im je da Duhu Svetom dopuste da ih iz dana u dan nadahnjuje dobrim mislima i riječima, da ih neprestano budi iz njihove učmalosti, pokreće iz lijenosti i dosade te ih trajno motivira za rast u mudrosti. Zajamčio im je da će se, budu li na taj način otvoreni

njegovu djelovanju, Duh Sveti u njihovim životima očitovati kao dar i ljubav. Neki učenici su za učenje nadareniji od drugih, ali nitko nije nenadaren. Ne dobivaju svi jednaki broj talenata, no nitko nije lišen barem jednoga. Pozvao ih je stoga da prepoznaju svoju obdarenost i da na njoj budu zahvalni Bogu. Kao uzor u učenju stavio im je sv. Tereziju Avilsku koja je uživala u čitanju dobrih knjiga, o čemu u svojoj auto-

biografiji piše: »Moja ljubav prema dobrim knjigama bila je moje spasenje«. Na koncu je uputio molitvu Duhu Svetom da učenicima pomogne da svakodnevno s radošću, upornošću, kreativnošću i motiviranošću uzimaju u ruke školske knjige, udžbenike i druga didaktička pomagala pa da i oni, kad je o dobrim knjigama riječ, jednom za sebe mogu reći slično onome što je za sebe rekla sv. Terezija.

MISA ZAZIVA DUHA SVETOGA ZA POŽEŠKE OSNOVNOŠKOLCE

Odjenite se u dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost

U četvrtak 10. rujna biskup dr. Antun Škvorčević služio je u požeškoj Katedrali sv. misu zaziva Duha Svetoga za učenike osnovnih škola s područja grada Požege. U koncelebraciji je bio predstojnik biskupijskog Ureda za katoličke škole Ivica Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole Želimir Žuljević, vjeroučitelj u Katoličkoj osnovnoj školi Krunoslav Siroglavić te tajnik Krunoslav Juraković. Na početku svete mise biskup je pozdravio sve djelatnike i učenike, napose prvašice Katoličke osnovne škole te je svima poželio da im nova školska godina bude uspješna uz Božju pomoć.

Homiliju je biskup započeo već tradicionalno dijaloški pitajući djecu kako su te je izrazio radost što su se i prvašice već snašli u školi. Rekao je da će im u školi biti još ljepše i bolje ako dopuste Bogu da bude među njima. – Vi ste, vjerujem, primijetili da kada imate nekoga tko vam je prijatelj, tada vam biti s njim nije teško i da s njim želite biti svaki dan jer prijatelji svojom plemenitošću

i ljubavlju daje neku sigurnost i ljepotu života. A kada je Bog taj koji ti je tako blizu, i škola postaje nešto ljepše i veće - poručio je biskup te pozvao sve učenike da dopuste Bogu da i On bude među njima te da ostvari s njima ono što On može, ponajprije u njihovim srcima i dušama.

Tumačeći Pavlovu poslanicu Kološanima, biskup je poput sv. Pavla pozvao nazočne da se odjenu u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost, da podnose jedni druge i da praštaju, a iznad svega da ih veže ljubav koja je veza savršenih odnosa među ljudima. Biskup je zaključio da se u školi može steći puno znanja, ali ako je čovjek iznutra zahvaćen mržnjom, mrakom i drugim negativnim stvarnostima, onda znanje ne pomaže dobru. Zato je prije znanja potrebnije da u čovjekovo srce dođe pravo stanje, Božje svjetlo i blizina. Potom je svoj djeci, napose učenicima Katoličke osnovne škole, poželio da rastu u svom srcu u svim onim Božjim

darovima ljubavi, plemenitosti, svjetla pa da tako osvijetle svoje međusobne odnose kao i svoje znanje.

Pjevanje na misi animirao je Pjevački zbor Katoličke osnovne škole pod ravnanjem prof. Ljube Šolić. (Piše. V. Marić)

U korak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA B

Piše: Josip Krpeljević

XXV. NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju iz Knjige Mudrosti starozavjetni mudrac govori o prijetnjama koje bezbožnici upućuju pravedniku te o porugama kojima mu se izruguju. Mi kršćani u tome prepoznamo poruge koje su na Golgoti židovski poglavari upućivali Isusu na križu. Zašto pravednik smeta? Zašto bezbožnik ima bolesnu želju da se ruga vjeri pravednika? Zato da opravda svoju nevjeru, da pokaže kako je vjera nemoguća i da zapravo nema pravog vjernika; da oni za koje se smatra da su pravednici samo glume, i u konačnici, da su svi ljudi zapravo sebični pokvarenjaci. Kršćanin takvo umovanje odbacuje jer zna da mu u otporu bezbožnicima Bog pomaže (usp. Ps 54). U drugom čita-

nju apostol Jakov poziva kršćane na život u duhu nebeske mudrosti koja donosi život u miru, poučljivosti, postojanosti. U evanđelju slušamo kako Isus na prepirke učenika o tome tko je od njih najveći odgovara sasvim neočekivano - tko želi biti najveći, neka bude poslužitelj ostalima! Prekrasna logika kršćanstva, oprečna logici svijeta. Tu je logiku živjela sv. Terezija Avilska koja je ovako molila: »Daj mi teškoće, Gospodine; daj mi progone. I zaista ih ova duša želi i uistinu ih podnosi. Jer otkad više ne traži vlastito zadovoljstvo, nego ugoditi Bogu, njezin je užitek na određeni način nasljedovati težak život kojim je Krist živio.« (Komentar o Pjesmi nad pjesmama 7, 8). ■

XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju iz Knjige Brojeva slušamo kako Mojsije, kao istinski Božji prorok, ne priječi onima koje je Gospodin također pozvao u proročku službu da djeluju izražavajući želju da sav narod postane proročki narod. O, kad bi sav narod postao prorok! Drugi vatikanski nas uči da je upravo tako. Novozavjetni Božji narod, a to su ponajprije svi kršćani, dionici su Kristove proročke službe (usp. LG 12). Biti prorok znači osjećajem vjere prihvaćati ne ljudsku riječ, nego Božju riječ. Ovih nedjelja u drugom čitanju slušamo Jakovljevu poslanicu. U današnjem ulomku apostol Jakov oštrim se riječima obraća bogatašima koji zgrću zemaljsko blago ne mareći za potrebne. Jao bogatašima! Zašto? Jer su svoje bogatstvo nepošteno stekli nasiljem i nepravdom prema pravednicima. U evanđelju slušamo kako Božji Duh djeluje u svakom čovjeku i svako dobro djelovanje njegov je plod, čak i ako izričito ne dolazi od vjernika. Isus oštro upozorava da vjernik ne smije sablažnjavati braću. Sablazan je sve ono što čovjeka može navesti na grijeh i čime druge potičemo na grijeh. Sv. Terezija Avilska, koja je s velikom pozornošću oslušivala Božju riječ, ovako nam svjedoči: »Mene su uvijek privlačile riječi Evanđelja (koje su potekle od najsvetijih usana u načinu kako su izgovorne) i u njima sam našla više sabranosti nego u vrlo dobro sastavljenim knjigama.« (Put k savršenosti 21,4). ■

XXVII. NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju Knjiga Postanka nam predočava prvotni Božji naum s brakom muža i žene: sklad, nadopunjavanje, vladanje nad drugim stvorenjima. Bračnom zajednicom Bog želi usrećiti čovjeka. O sreći i blaženstvu koje je Bog namijenio čovjeku pjeva psalam današnje nedjelje (Ps 128). Nažalost, Istočni grijeh je poremetio izvornu sreću bračnog zajedništva muža i žene i unio nered u bračni i obiteljski život. Razaranjem bračne zajednice davao čovjeka želi upropastiti. U drugom čitanju slušamo ulomak iz poslanice Hebrejima u kojem se govori o Kristovu naumu da postane jedan od ljudi i svojim trpljenjem donese spasenje svemu čovječanstvu. U evanđelju slušamo kako Isus ponovno isti-

če prvotni Božji naum s bračnim zajedništvom – jedinstvo i nerazrješivost. Redovita Biskupska sinoda o obitelji, koja se ovih dana održava u Rimu, želi ponovno otkriti i ljudima ponuditi Božji naum o braku i obitelji. Tijekom Marijina mjeseca listopada molimo osobito za bračne drugove i njihove obitelji riječima sv. Terezije Avilske, zaručnice Kristove, koja se ovako obraćala svome Zaručniku: »Moj Gospodine, ništa drugo ne tražim od Tebe nego da me ljubiš poljupcem usana Tvojih i da to činiš na takav način da, premda se možda i poželim povući iz tog prijateljstva i sjedinjenosti, moja volja uvijek bude, Gospodaru mog života, podložna Tvojim volji.« (Komentar o Pjesmi nad pjesmama 5, 15). ■

XXVIII. NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju iz Knjige Mudrosti mudrost koju Bog daje Salomonu prikazana je kao odsjaj samoga Božjega bića i kao čisti Božji dar. Mudrost je najveće blago. Psalmist (Ps 90) moli za mudro srce. Što je to mudro srce? Za drugo čitanje imamo novi ulomak iz poslanice Hebrejima u kojem se kaže da Božja riječ nosi u sebi snagu preobraženja i u susretu s njom čovjek je suočen s istinom. Ona je moćna i djelotvorna. U evanđelju slušamo kako Isus od bogatog mladića, ali i od svih onih koji ga slijede, traži bezpridržno potpuno predanje. »Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima.« A mi? Ostavlja li nas Božja riječ ravnodušnima? Pa tko se onda može spasiti? Nitko - ako se oslanja samo na svoje ljudske mogućnosti. Svatko - ako se osloni na Božju milost, milosrđe i dobrotu. U poslovanju s Bogom nitko neće biti zaknut, već naprotiv,

bit će prebogato i preobilno nagrađen. Sv. Terezija Avilska, mudra žena, nas uči: »Ako Njegovo Veličanstvo tako dobro plaća te se još za ovoga života jasno vide nagrada i dobit u onih koji Njega služe, kakva li će tek biti nagrada u onom drugome!« (*Knjiga mog života* 21,12). Ona, koja je živjela u evanđeoskom siromaštvu, i nas potiče ovim riječima: »Ljudi [...] uživaju u onome što imaju [...] Ne razmišljaju o tome kako njihovo bogatstvo nije njihovo, nego da im je dano od Gospodina tako da bi, poput Njegovih upravitelja, dijelili bogatstvo siromašnima, i da će morati dati potanki izvještaj za sve ono vrijeme koliko čuvaju višak u svojim škrinjama te odugovlače i izbjegavaju ga dati siromasima koji pate [...] Molite Gospodina da prosvijetli bogate tako da oni ne ustraju u toj zaslijepljenosti.« (*Komentar o Pjesmi nad pjesmama* 2, 8). ■

XXIX. NEDJELJA KROZ GODINU

U starozavjetnom čitanju prorok Izaija govori o Sluzi Božjem, patniku koji podnosi patnje i preuzima krivicu drugih na sebe kako bi im od Boga priskrbio spasenje. U tom Sluzi mi prepoznamo Krista i njegovu otkupiteljsku žrtvu. Čini se da žrtvovanje vlastitog života, s jedne strane, i govor o mnogim danima života sa svojim potomstvom, s druge strane, proturječe jedno drugom. No, u Božjem naumu spasenja to je itekako smisleno. Mi kršćani vjernici to smo Kristovo potomstvo koje riječima današnjeg psalma (Ps 33) puni pouzdanja molimo: »Neka dobrota tvoja, Gospodine, bude nad nama«. U novozavjetnom ulomku iz poslanice Hebrejima slušamo kako je Kristova žrtva na križu za nas bila cjelovita i osobna. On, koji je nama bio u svemu sličan osim u grijehu, tom je žrtvom postao Posrednikom i Zagovornikom našega spasenja. U evanđelju slušamo kako Isus na prepirke apostola o tome tko će biti najveći među njima odgovara pozivom na služenje te im na vlastitome primjeru predočuje logiku nebeskog kraljevstva: kraljevati s Kristom znači služiti. Sv. Terezija Avilska, mističarka patnje, ovako nas uči: »Ja bih uvijek izabrala put trpljenja, barem zato da nasljedujem našeg Gospodina Isusa Krista, makar uvijek i ne bilo drugih dobiti.« (*Duševni dvorac*, VI, 1,7). A što ti izabireš? ■

XXX. NEDJELJA KROZ GODINU

Božja riječ je uvijek radosna vijest. To je osobito vidljivo u ovonedjeljnim ulomcima. U starozavjetnom čitanju slušamo proroka Jeremiju kako navješćuje oslobođenje izraelskog naroda kojeg Bog ljubi očinskom ljubavlju. U tom se navješćaju osjeća silna radost prognanika koji se vraćaju u svoju domovinu. Ta radost opjevana je u pripjevnom psalmu (Ps 126). Za novozavjetno čitanje imamo novi ulomak iz poslanice Hebrejima u kojem se kaže da je Krist jedini pravi Veliki svećenik koji po ministerijalnim, zaređenim svećenicima nastavlja svoje djelo spasenja među vjernicima. Kristovo vječno svećeništvo je radi nas i radi našega spasenja. On je poslan od Oca, a mi smo pozvani sudjelovati u Njegovu djelu spasenja. U evanđelju susrećemo radost ozdravljenog slijepca, prosjaka Bartimeja, koji biva ozdravljen od sljepoće po svojoj vjeri u Kristovu mesijansku moć. »Ono što Jeremija naviješta, Isus u evanđelju ispunja. Isusovo ozdravljenje slijepog prosjaka Bartimeja pretvorilo se u govor o vjeri« (Carrol Stuhlmüller). Sv. Terezija Avilska, svetica božanske radosti, ovako nas uči: »Ono što govorim izgleda kao nerazumljiv jezik, ali to se iskustvo sigurno događa tako jer je užitak tako prekomjeran za dušu da ga ona ne bi htjela uživati sama, već ga želi prenijeti svima da joj pomognu slaviti našega Gospodina. Sva je njezina aktivnost u to usmjerena. Ah, kakva bi slavlja i dokaze duša upriličila, kad bi mogla, zato da svi spoznaju njezin užitak.« (*Duševni dvorac*, VI, 6,10). ■

SVETKOVINA SVIH SVETIH

Sva čitanja današnje svetkovine pružaju nam odgovor na pitanje tko su to sveci. Prvo čitanje iz knjige Otkrivenje, u kojem je opisano viđenje apostola Ivana, kaže da su sveci sluge Božje koje su opečaćene Njegovim pečatom. Pripjevni psalam (Ps 24) svetog čovjeka opisuje kao onoga u koga su ruke nedužne i srce čisto; duša mu se ne predaje ispraznosti; ne kune se varavo i neprestano traži lice Božje. Iz prve Ivanove poslanice doznajemo da su sveci djeca Božja koja su svojim životom vjere i pravednosti ostvarila pravo na baštinu Oca nebeskoga, a to je vječno blaženstvo u nebu. Matejev evanđeoski ulomak donosi početak glasovitog Isusova Govora na gori. Tu su sveci opisani kao ljudi blaženstava. Kako ti razmišljaš o svecima? »Možda misliš da su sveci rijetkost, da su to neka čudna bića, neki vanzemaljci koji nemaju veze s ljudima. Ako tako misliš, onda je logično da držiš kako to nije za tebe jer ti si normalan čovjek. Želim ti reći da su sveci ljudi, i to pravi ljudi kao i ti, daleko više ljudi od tebe jer su uspjeli sebe u potpunosti ostvariti, što je moguće samo pred Bogom.« (Alfonso Milagro). Sveta Terezija Avilska nas uči: »Život je dug, a u njemu ima puno tegoba, pa je potrebno da se ugledamo na Krista kao na uzor, kako ih je podnio, pa čak i Njegove apostole i svece, kako bismo ih i mi podnosili savršeno. Isus je predobro društvo za nas da bismo se odvojili od njega.« (*Duševni dvorac* VI, 7,13). ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Marijana Čorluka • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

SUSRET RODITELJA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI

Ljubav je ključna pretpostavka uspješnog odgoja i obrazovanja

U Dvorani sv. Terezije Avilske, 9. rujna, prigodom početka nove školske godine, održan je susret roditelja učenika koji pohađaju Katoličku osnovnu školu u Požegi. Na susretu je, uz ravnatelja Škole Želimira Žuljevića i predstojnika Ureda za katoličke škole, Ivicu Žuljevića, nastavnike i učitelje, sudjelovao i osnivač Škole, biskup Antun Škvorčević koji se obratio nazočnima. Pozdravio je roditelje i podijelio radost, napose s roditeljima učenika prvih razreda koji su prije nekoliko dana stupili u školske klupe. Kazao je kako je u obitelji veoma važno razmišljati o vrijednostima koje su istinski temelj uspješnog zajedničkog života roditelja i njihove djece ističući pri tome najdublje duhovno značenje ljubavi koja se ne može kupiti, nego je Božji dar za koji se isplati moliti i boriti. Živeći vrijednost ljubavi u obitelji, djeca se osjećaju prihvaćenima, poštovanima, voljenima i sigurnima, što je ključna pretpostavka njihova uspješnog odgoja i školovanja, naglasio je biskup. Kazao je da katolička škola nastoji ostvarivati upravo to ozračje te da je silno važno djelovati s istih polazišta u obitelji i školi i surađivati u tom smislu jer tako se omogućuje cjelovit rast djece i ostvaruje preduvjet da ona jednoga

dana budu zrele i odgovorne osobe u hrvatskome društvu. Ohrabrio je roditelje da se ne boje poteškoća u obitelji i u odgoju djece jer problemi i poteškoće su popratni znakovi rađanja života, rasta i preobrazbe na osobnoj i obiteljskoj razini. Naposljetku, biskup je zazvao Božji blagoslov i zaštitu na sve roditelje, učenike, nastavnike i učitelje da mogu radošno i uspješno vršiti povjereno im poslanje.

Potom je ravnatelj Škole, Želimir Žuljević, predstavio novi Pravilnik o izricanju pedagoških mjera Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta te potaknuo roditelje na suradnju kako navedene mjere ne bi bile potrebne. Po završetku zajedničkog susreta roditelji su se uputili u prostore Škole na razredne roditeljske sastanke.

Mirjana Potnar položila prve redovničke zavjete, a s. Augustina Špišić proslavila zlatni jubilej

»Činiti dobro, darivati radost, usrećivati i tako voditi u nebo«

Piše i snimila: Vesna Milković

Časne sestre iz Družbe "Kćeri Božje ljubavi", koje djeluju u pleterničkoj župi, ovoga su ljeta imale priliku za dvostruku slavlje: pristupila im je Pleterničanka Mirjana Potnar koja je položila svoje prve redovničke zavjete čistoće, siromaštva i poslušnosti, a sestra Augustina Špišić obnovom je zavjeta proslavila zlatni jubilej, odnosno 50. obljetnicu polaganja prvih zavjeta. Obje su zavjete položile istog dana, 5. kolovoza, za vrijeme euharistijskog slavlja u župi Rođenja Blažene Djevice Marije u Granešini (Zagreb). Nakon toga su se vrati-

le u Pleternicu, Mirjana nakon izbivanja od dvije godine. - Brzo mi je to vrijeme prošlo. Bila sam u Novicijatu u Granešini. To je vrijeme intenzivnijeg uvođenja u redovnički život. Provodila sam ga u razmatranju, učenju samoodgovornosti, prihvaćanju zavjeta... Preda mnom je sada pet godina tzv. juniorka u kojima ću, svake godine, obnavljati ove privremene zavjete, a nakon toga, ako budem željela i ako poglavari dozvole, polagat ću doživotne zavjete - kazala je Mirjana.

Podsjetimo, Mirjana je završila dva razreda Katoličke klasične gimnazije u Požegi, a onda je školovanje nastavila u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu. Odlučila je ući i u Kandidaturu Družbe kćeri Božje ljubavi i početi se pripremati za službu časne sestre. Sestra Augustina Družbi kćeri Božje ljubavi pridružila se 1963. godine. Službovala je u više samostana, a najviše, 28 i pol godina, u Travniku. Veći dio svog redovničkog života provela je pomažući bolesnicima. U pleterničkom samostanu je od 1994. godine. - Mirjanu 'pratim' kroz cijeli život. Kad sam došla u Pleternicu, imala je samo godinu dana i, sjećam se, mama ju je dovodila u crkvu i kao da je predosjećala,

uvijek je govorila kako će Mirjana biti časna sestra - prisjetila se s. Augustina. - Već prije, kada sam dolazila kući, tu, kraj samostana, sestra i ja smo 'imale ljetovanje'. Sjedile bismo i razgovarale i ona me podučavala redovničkom životu. 'Budi uvijek s Bogom i onda će sve biti u redu', govorila mi je - dodala je Mirjana.

Iza s. Augustine je pola stoljeća redovničkog života. Kada se 'okrene' unazad, kaže, sve bi ponovila. - Željela sam posvetiti svoj život Bogu i bližnjemu i svih ovih godina nastojala sam u tome ustrajati. Uz Božju pomoć nadam se da sam i uspjela - rekla je s. Augustina. Mirjana je na početku puta kojim je njena starija 'učiteljica' već prošla. - Željela bih nastaviti školovanje, no polako, neka prvo malo steknem životne škole. Na raspolaganju sam Družbi pa ćemo vidjeti - kazala je Mirjana.

Čestitke sestrama Mirjani i Augustini pleternički su vjernici uputili na misi nekoliko dana nakon polaganja zavjeta kada im je Tomislav Radonić u ime svih poručio neka se i dalje drže riječi svoje utemeljiteljice Majke Franciske Lechner - Činiti dobro, darivati radost, usrećivati i tako voditi u nebo.

Biskupova krštenja u obiteljima s brojnom djecom

U veličkoj obitelji Mršić kršteno peto dijete

U župnoj crkvi sv. Augustina u Velikoj biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu sa župnikom Marijom Sanićem i tajnikom Krunoslavom Jurakovićem, predvodio je 22. kolovoza euharistijsko slavlje i krstio Dragu, peto dijete u obitelji Mihaela i Suzane Mršić. U pozdravu je podsjetio da danas slavimo spomendan Marije Kraljice te je u tom marijanskom ozračju izrazio radost zbog rođenja petog djeteta u obitelji Mršić, pozdravio roditelje i čestitao im na opredjeljenju za život.

Biskup je u homiliji predstavio sadržaj spomendana Marije Kraljice povezujući ga s Isusovim kraljevstvom u kojem je temelj kraljevstva svih krštenih vjernika. Protumačio je sveta čitanja istaknuvši da prorok Izaija usred babilonskog sužanjstva naviješta rođenje jednog djeteta kao događaj svjetla i po njemu oslobođenje naroda iz sužanjstva. Ukazao je na Božji naum da po utjelovljenju

Isusovu, njegovu začecu i rođenju od Marije Djevice izvede čovječanstvo iz zarobljenosti zlom i smrću, izvede iz tame u svjetlo vječnog života. Kazao je kako nam Pismo svjedoči da Bog ostvaruje svoj naum o punini života putem novih ljudskih rađanja te da je upravo u tom smislu svako novo ljudsko rođenje dragocjen događaj, dalekosežniji od gospodarskog napretka kojemu nerijetko posvećujemo više pozornosti i u koji ulažemo više nade nego u promicanje roditeljskog dostojanstva i opredjeljenje za brojnu djecu. Istaknuo je da mali Drago po svetom krštenju ulazi u zajedništvo Isusove pobjede nad smrću, postaje dionikom njegova kraljevskog dostojanstva i poslanja te započinje ostvarivati u Crkvi i našem hrvatskom društvu ono što mu je Bog namijenio kad ga je pozvao u život, a roditelji ga prihvatili. Zahvalio je roditeljima za njihovo služenje životu po Božjem

naumu i pozvao nazočne da se zauzimaju za društvo u kojem će čovjek imati prvenstvo nad svim drugim vrijednostima.

U Velikoj kršteno peto dijete obitelji Lukić

Na blagdan Mučeništva sv. Ivana Krstitelja, drugog zaštitnika župe Stražeman, 29. kolovoza, biskup Antun Škvorčević, u zajedništvu s domaćim župnikom i generalnim vikarom Josipom Devčićem i drugim svećenicima, predvodio je u župnoj crkvi svetu misu tijekom koje je krstio peto dijete obitelji Josipa i Marine Lukić. Na početku slavlja biskup je kazao da je došao u Stražeman podijeliti s vjernicima dvije radosti: svetkovinu drugog zaštitnika župe i krštenje petog djeteta u obitelji Lukić te im je čestitao spomenute događaje, a roditeljima izrazio posebno poštovanje i uputio zahvalnost za svjedočanstvo koje su pružili svojim novim opredjeljenjem za život.

U homiliji biskup je najprije kazao da ga jako raduje što ovom crkvom odjekuju glasovi djece koje su roditelji povelili na misno slavlje istaknuvši da dokle god se oni budu čuli, bit će to znak pobjede života u ovoj župi i u Hrvatskoj. Potom je čestitao svim roditeljima što već od malih nogu dovode

svoju djecu pred oltar. Istaknuo je zatim da smo svjedoci kako se i u današnjem svijetu odrubljaju ljudima glave kao što su to prije 2000 godina učinili sv. Ivanu Krstitelju ukazujući na bliskoistočna zbivanja i spominjući tragično pogubljenje Tomislava Salopeka te trenutačnu izbjegličku rijeku ljudi koja bježi iz spomenutih krajeva i u potrazi za boljim životom prolazi kroz naše susjedstvo.

Podsjetio je kako se od tada, s obzirom na pitanja braka i obitelji, nije puno promijenilo, da smo i danas svjedoci ljudskih ideologija koje nastoje oblikovati neke svoje koncepte o čovjeku, braku i obitelji te je zapitao imamo li u Hrvatskoj proroka koji će poput sv. Ivana Krstitelja životom svjedočiti Božju istinu o čovjeku kao Božjem projektu. Kazao je da među takve možemo ubrojiti i obitelj Lukić koja se opredijelila za peto dijete, svrstala se na stranu života u skladu s Božjim naumom o čovjeku. Napomenuo je da će određeni ideolozi koji posredstvom javnih medija nastoje širiti vlastite poglede

na čovjeka i brak s podsmjehom proglasiti i ovu obitelj nazadnom te je tako na neki način moralno usmrtiti. Ustvrdio je da je na kraju uvijek pobjednik onaj koji se opredjeljuje za život po Božjem naumu.

Krštenje šestero novorođenčadi u Đulovcu

U nedjelju 6. rujna biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu Duha Svetoga u Đulovcu te u župnoj crkvi u zajedništvu sa župnikom Ivanom Certićem i tajnikom Krunoslavom Jurakovićem predvodio euharistijsko slavlje i krstio šestero novorođenčadi iz obitelji s brojnom djecom: Martina, deveto dijete Pavla i Marije Gegić; Josipu, osmo dijete Josipa i Nade Gegić; Marija, šesto dijete Franje i Sofije Đekić; Roka, šesto dijete Ivana i Božice Simonović te blizance Antonia i Roka, četvrto i peto dijete Zorana i Ivane Đorđević. U uvodnoj riječi biskup je uputio poseban pozdrav roditeljima čestitajući im na opredjeljenju za život i na suradnji s Bogom Stvoriteljem na najvećem djelu, rađanju novog čovjeka. Ohrabrio ih je rekavši da se onaj koji s Bogom gradi ne treba nikada bojati. Podsjetio ih je kako će njihova djeca biti u

krštenju povjerena Isusu Kristu koji je pobijedio smrt, kako bi on i u njima bio pobjednik.

U homiliji, tumačeći evanđelje o Isusovu ozdravljenju gluhoonijemog čovjeka, biskup je kazao da ga Isus ozdravlja na taj način što mu daje čuti fizičkim ušima i progovoriti jezikom da bi ga priveo vjeri koja je sluh i govor srca i pomogao da se u njemu ostvari plemenitost, ljubav, dobrota i radost. - Kada u bračnom životu ponestane ljubavi, događa se gluhoća srca u kojoj supružnici nemaju sluha za Božji naum o čovjeku i ne primaju djecu kao njegov dar. Tada se radi o stanju s poražavajućim posljedicama. U Hrvatskoj, nažalost, ima dosta upravo takve gluhoće - kazao je biskup. No iskazao je radost zbog roditelja koji su danas u župnu crkvu donijeli svoju djecu na krštenje i tako posvjedočili da u Hrvatskoj ima onih koji nisu gluhi

i slijepi srcem, nego računaju s Bogom i ravnaju se po njegovu naumu.

Bila je to za njih sreća, ponos i dika

Piše i snimila: Vesna Milković

Medu ovogodišnjim nositeljima lika Gospe u procesiji su posljednjeg dana Devetnice u Pleternici bili i Tomislav Grgić, Ivan Jurnečka i Matija Bošnjak. Pomalo pogrbljeni, Tomislav čak i sa štapom u ruci, ali ponosno uzdignute glave i ozarena lica, prolazili su putem kojim su išli i prije 60 godina. Tada su imali 16, 18 i 19 godina i nisu bili svjesni da zajedno sa župnikom Ljudevitom Petrakom i okupljenim vjernicima uz ruševine stare crkve ispisuju povijest. Uoči ovogodišnje devetnice Gospi od Suza pričali su nam o počecima svetkovine kao i problemima koji su ju pratili jer tadašnje komunističke vlasti nisu blagonaklono gledale na ono što se zbivalo na „popovom brdu“. Nisu zaboravili podsjetiti kako je zajedno s njima te 1955. godine lik Gospe nosio i Mato Mihić koji je u međuvremenu preminuo. - Ja sam okupio nas četvoricu. Kad se znalo da će biti devetnica, župnik mi je rekao: 'Ti bi to, moj Tomislave, najbolje mogao, ti poznaješ te sve dečke, a ja bih želio da Gospin lik nose dečki.' Onda sam ja to organizirao, pitao sam ih i oni su, naravno, pristali. Straha nije bilo iako su vlasti jako branile da ljudi dolaze. Rastjerivali su ih, ali ljudi su dolazili preko polja, zaobilazili su glavne ceste gdje je čekala milicija. Jednu večer je i mene uhvatila milicija, zatvorili su me tu dolje u podrumu, a pustili su me kad je završila večernja misa. Ispitali su kamo se ide i tako – prisjetio se Tomislav, tada osamnaestogodišnjak.

Prvi hodočasnici „iz daljine“ došli su iz Davora

Ivan Jurnečka bio je najstariji od „četvorke“, imao je 19 godina. - Pristao sam nositi sliku Gospe u procesiji jer je to za mene bila čast. Sjećam se posebno te prve slike koju smo nosili. Župnik je tražio da ju pošaljemo iz Siracuse....to je ova crno-bijela; na njoj se

vidjelo samo pola lica i kako po njemu teku suze. Poslije se nosila ova druga slika. Prvu devetnicu je vodio samo Lujo, a meni je bila posebno lijepa jer se na njoj puno pjevalo i to sve marijanske pjesme. U to je vrijeme bio običaj da ljudi iz okolnih sela dolaze u narodnim nošnjama, a svako selo je imalo sliku Gospe i zastavu koju su donosili u Pleternicu na devetnicu. Kao što je Tomo rekao, vlasti su branile ljudima da dolaze pa tako čak ni vlak nije smio stati u Pleternicu kako hodočasnici ne bi mogli dolaziti iz okoline. No, bilo je dogovoreno s našim dečkima da vlak stane ranije, na signalu, kako bi ljudi mogli izaći prije stanice. Inače, pamtim da su prvi hodočasnici koji su došli „iz daljine“ bili iz Davora, njih petero. Vodila ih je njihova zvonarka – ispričao je Jurnečka.

Mato Bošnjak je u vrijeme prve devetnice imao tek 16 godina, ali je već počeo igrati nogomet za pleternički klub. -Odmalena sam bio vezan uz crkvu i naravno da sam odmah pristao nositi lik Gospe u procesiji. Kad su tadašnji društveno-politički radnici u selu saznali za moju aktivnost, pitali su me kako to da ja, mladi omladinac, nosim Gospu. Pitao sam ih oblače li me oni ili moji roditelji. Ako zbog Gospe ne mogu igrati u Slaviji, igrat ću negdje drugdje...I tako, stvarno su branili da se dolazi na devetnicu. Sjećam se, moja žena i baka su dolazile na devetnicu iz Sulkovaca pa su išle kroz polje jer su vlasti na Breji dočekivale ljude i rastjerivale. Htjeli su da to ne zaživi, ali kršćanski je duh u ovom kraju bio velik i u svojoj nakani nisu uspjeli – kazao je M. Bošnjak.

I nakon 60 godina osjećaji su isti

Usprkos godinama, Tomislav, Ivan i Matija odlučno su prošli put od crkve do vanjskog oltara noseći postolje s gospinom slikom. Pa ipak... - Boli me noga i pomažem si sa štapom dok hodam. Ostavio sam ga u crkvi misleći da mi neće trebati, ali postolje je od željeza i teško je pa sam ga ipak uzeo. I dok sam tako hodao, činilo mi se kao da me nešto vuče k nebu – kazao je Tomislav. - Što da kažem, kad smo digli Gospinu sliku, obuzela me neka milina i suze su mi potekle na oči – rekao je Ivan. - Imam problema s nogom, ali sam ipak osjećao ushićenje i radost što nosim Gospin lik. Njoj i Isusu sam se preporučao kad sam bio teško bolestan, a i sada, kad mi je teško, znam da će mi pomoći – rekao je Matija.

Župnik je bio uporan

Osim što su nosili lik Gospe u procesiji, Tomislav, Ivan i Mato su još i skupljali „lemojzinu“, prodavali svete sličice i slične predmete, poslije mise pospremali što je trebalo... Sada, šezdeset godina kasnije, priznaju kako se ne sjećaju o čemu je župnik Ljudevito Petrak govorio na prvoj devetnici, ali dobro pamte svoje osjećaje. - Osjećao sam veliku i neopisivu sreću; to što nosim Gospinu sliku za mene je bila dika i ponos – prisjetio se T. Grgić. - Ja se posebno sjećam da u to vrijeme ni neki svećenici nisu vjerovali da će devetnica uspjeti. Čuo sam da pitaju: 'Što to Lujo radi?' Ali on je vjerovao – dodao je I. Jurnečka. - Da, župnik je bio jako uporan iako su ga ponižavali na razne načine kako bi odustao. Za sve nas koji smo odgojeni u kršćanskom duhu devetnica je puno značila. Iz godine u godinu dolazilo je sve više ljudi, to se više nije moglo zaustaviti – zaključio je Bošnjak.